

MESYUARAT KHAS

Usul Mengecam PENCEROBOHAN ISRAEL Ke Atas Wilayah Palestin Di Gaza

Pemasyhuran Tuan Yang di-Pertua Mesyuarat Khas Di Bawah Peraturan Mesyuarat 11(3)

YANG AMAT BERHORMAT (Y.A.B.) Perdana Menteri selaku Ketua Majlis Dewan Rakyat telah memaklumkan kepada saya pada 7 Januari 2009 supaya diadakan satu Mesyuarat Khas pada hari ini selaras dengan peruntukan Peraturan Mesyuarat 11(3). Inisiatif Yang Amat Berhormat Perdana Menteri serta kerajaan menunjukkan betapa Kerajaan Malaysia memandang serius pergolakan dan keganasan yang sedang berlaku ke atas Wilayah Palestin di Gaza. Dalam kesempatan ini suka saya mengingatkan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian agar memanfaatkan sepenuhnya peluang ini untuk membahaskan usul yang akan dicadangkan oleh Y.A.B. Perdana Menteri dengan sebaik-baiknya.

[Y.A.B. Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi] – Perdana Menteri yang juga Ahli Parlimen Kepala Batas

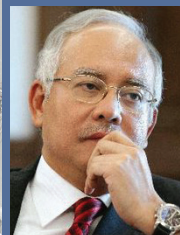
Yang di-Pertua, izinkan saya juga mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang hadir walaupun notis dikeluarkan mengenai sidang hari ini adalah secara tergegar. Saya berterima kasih atas keprihatinan Ahli-ahli Parlimen Malaysia tidak mengira agama, bangsa atau haluan politik yang bersedia membahaskan bersama satu isu yang sangat rapat di hati rakyat Malaysia iaitu penderitaan semasa yang dialami rakyat Palestin dan masa depan keamanan dan keselamatan bagi negara Palestin.

Semuanya telah menjadi terancam akibat serangan berterusan ke atas Wilayah Palestin oleh rejim Zionis Israel. Semuanya tindak tanduk Israel khususnya pengeboman, pembedilan dan pemusnahan harta benda tanpa sebarang timbang rasa yang sedang dilakukan oleh mereka di Wilayah Gaza perlu ditekam dan dikutuk oleh seluruh dunia.

Demi mempertahankan kredibiliti negara, kita

**Petikan ucapan Ahli
Parlimen Dewan
Rakyat**

[Y.A.B. Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak] – Timbalan Perdana Menteri yang juga Ahli Parlimen Pekan

Hati mana tidak diruntun hiba, perasaan mana yang tidak dilanda rasa duka melihat wajah comel anak kecil yang tidak berdosa gugur, layu dan kaku sebagai bunga bangsa yang tidak berdaya. Alangkah malangnya kerana inilah keadaan dunia apabila undang-undang antarabangsa dan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tidak nampak berfungsi dengan sewajarnya. Tidak ada lagi dengan izin *the rule of law* atau kedaulatan undang-undang kerana mereka yang mencipta slogan itu sendiri yang mencabulinya. Apa yang pasti peperangan di Gaza ini dengan segala petunjuk indiskriminasi dan tindakan melampau secara membabi buta telah benar-benar membangkitkan kemarahan masyarakat sejagat.

[Y.B. Dato' Seri Anwar Ibrahim] – Ketua Pembangkang yang juga Ahli Parlimen Permatang Pauh

Banyak sekali di antara negara-negara Arab yang nampak tidak menunjukkan keberanian dan ketegasan membela nasib rakyat. Hanya setelah demonstrasi besar-besaran ratusan ribu rakyat, setengah juta, di Turki, hampir satu juta membanjiri kota-kota besar, barulah ada suara yang lebih tegas di kalangan pemimpin-pemimpin dunia Arab. Oleh yang demikian saya mencadangkan supaya Perdana Menteri menimbangkan secara serius agar Malaysia di rantau ini mengambil inisiatif yang lebih ke depan bersama dengan rakan-rakan kita Indonesia atau Brunei di rantau kita, mengepalai pasukan yang menunjukkan sikap rakyat bukan sekadar umat Islam tetapi umat di rantau ini yang benci dengan kezaliman dan membuat sesuatu yang lebih bermakna dan tidak hanya menunggu Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu ataupun Liga Arab untuk membuat sesuatu.

Sebahagian duta dan wakil negara asing sedang mendengar usul khas di Dewan Rakyat.

harus bersepakat menjelaskan kepada seluruh dunia akan pendirian Malaysia terhadap tindakan pencerobohan dan kezaliman yang tidak berperikemanusiaan oleh rejim Zionis ke atas rakyat Palestin khususnya mereka yang berada di Wilayah Gaza.

Tuan Yang di-Pertua, maka dengan ini saya ingin mencadangkan bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 27(3) Dewan ini mengambil ketetapan-ketetapan berikut:

“BAHAWA Israel telah melancarkan serangan ketenteraan yang dinamakan Operasi ‘Cast Lead’ pada 27 Disember 2008 ke atas Wilayah Palestin di Gaza meliputi pengeboman dari udara dan diikuti dengan serangan oleh pasukan tentera darat bermula pada 3 Januari 2009;

BAHAWA serangan Israel ke atas Wilayah Palestin di Gaza merupakan tindakan yang mencabuli Undang-undang Antarabangsa, Undang-undang Hak Asasi Manusia, Undang-undang Kemanusiaan Antarabangsa, Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu serta merupakan jenayah perang yang menyalahi Konvensyen Keempat Geneva 1949 Perlindungan Orang-orang Awam dalam masa perang;

BAHAWA rakyat Malaysia berpegang teguh kepada pendirian bahawa tiada alasan kukuh bagi penggunaan kekerasan yang dilakukan secara tidak seimbang, sembarangan dan melampau ke atas Wilayah Palestin di Gaza dan dengan itu menolak tindakan hukuman kolektif yang diambil ke atas rakyat Palestin di Gaza; dan

BAHAWA rakyat Malaysia berasa sangat dukacita dan kesal dengan ketidakmampuan masyarakat antarabangsa, terutamanya Majlis Keselamatan Bangsa-Bangsa Bersatu, untuk menghentikan serta-merta keganasan Negara Israel yang dilakukan ke atas Wilayah Palestin di Gaza.”

DENGAN INI Dewan ini mengambil ketetapan seperti berikut:

1) Mengecam sekeras-kerasnya serangan

ketenteraan Israel ke atas Wilayah Palestin di Gaza sehingga mengakibatkan kehilangan nyawa rakyat awam Palestin, termasuk golongan wanita, kanak-kanak termasuk bayi dan warga tua dan menggesa pengunduran menyeluruh Israel dari Wilayah Palestin di Gaza.

- 2) Menggesa Majlis Keselamatan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu membuat ketetapan supaya Israel menghentikan serta merta serangan ketenteraannya ke atas Wilayah Palestin di Gaza melalui gencatan senjata dan memutuskan untuk menempatkan pasukan pengaman Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi menguatkuasakan gencatan senjata tersebut.
- 3) Menggesa Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu supaya mengadakan Sesi Tergempar Khas Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu ‘Uniting For Peace’ di bawah Resolusi 377A(V) sekiranya pelaksanaan ketetapan Majlis Keselamatan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu gagal menguatkuasakan ketetapan yang diputuskan pada 8 Januari 2009.
- 4) Menggesa pihak-pihak yang terlibat supaya menyambung semula usaha terhadap proses damai serta melaksanakan dan mematuhi pelbagai resolusi yang telah ditetapkan oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu berhubung isu Palestin dan konflik Arab-Israel.
- 5) Memutuskan Malaysia bekerjasama dengan negara anggota Pertubuhan Persidangan Islam, Pergerakan Negara-negara Berkecuali, Liga Arab dan negara-negara sependapat untuk mendukung prinsip-prinsip undang-undang antarabangsa dan Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dalam menangani konflik yang berlaku di Timur Tengah sekarang;
- 6) Menzahirkan sokongan padu rakyat Malaysia kepada perjuangan rakyat Palestin ke arah mewujudkan negara Palestin yang merdeka dan berdaulat;
- 7) Menyeru rakyat Palestin supaya bersatu padu dengan tujuan mempertahankan hak mutlak dan menubuhkan negara Palestin yang merdeka dan berdaulat;
- 8) Merayu kepada masyarakat antarabangsa supaya menghulurkan bantuan kemanusiaan kepada penduduk Wilayah Palestin di Gaza dengan serta-merta;
- 9) Menggesa Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu untuk menubuhkan serta-merta tribunal jenayah antarabangsa untuk Palestin untuk menyiasat dan

[Y.B. Dato' Sri Ong Tee Keat] – Ahli Parlimen Pandan

Pada masa yang sama, saya ingin juga menyeru agar keberkesanan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu (PBB) dinilai semula. Banyak telah pun diperkatakan tentang PBB ini, iaitu satu-satunya pertubuhan ataupun wadah yang dianggotai oleh masyarakat antarabangsa, yang sepatutnya memainkan peranannya sebagai pendamai dan juga satu-satunya wadah untuk mengadili sebarang persengketaan di kalangan anggota-anggotanya.

[Y.B. Datuk Dr. S. Subramaniam] – Ahli Parlimen Segamat

Rakyat Malaysia harus terus bersatu dan bekerjasama supaya Malaysia dapat bertindak dengan satu nada dan suara di peringkat antarabangsa. Sokongan rakyat Malaysia terhadap usaha-usaha yang diambil oleh Kerajaan Malaysia dalam membela nasib rakyat Palestin membuktikan bahawa rakyat Malaysia sanggup bersatu dan menegakkan perbezaan kefahaman politik dan pendapat apabila berlaku sesuatu kekejaman dan tindakan yang tidak adil.

[Y.B. Tan Sri Bernard Giluk Dompok] – Ahli Parlimen Penampang

Keganasan tidak pernah menyumbang kepada penyelesaian konflik politik apa pun dan situasi di Timur Tengah pada hari ini membuktikan perkara ini. Penyelesaian damai kepada suatu konflik tidak akan tercetus daripada bom yang dijatuhkan dari langit ataupun pelancar roket yang ditujukan kepada sasaran di sebelah sempadan.

mendakwa penjenayah perang Israel yang disyaki terlibat dengan kekejaman dan keganasan ke atas rakyat Palestin

- 10) Sampaikan resolusi ini kepada semua Dewan Perundangan dan Parlimen yang berkenaan khususnya Kongres Amerika Syarikat, Parlimen Britain dan Parlimen Kesatuan Eropah.

Saya ingin sekali lagi mengucapkan ribuan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua kerana membenarkan Dewan mulia ini membahaskan isu serangan Israel ke atas Wilayah Gaza pada petang ini. Israel melancarkan serangan yang diberikan nama Cast Lead pada 27 Disember 2008 menggunakan kelengkapan perang serba canggih termasuk jet pengebom F16. Tentera udara Israel telah mengebom lebih 200 rakyat Palestin pada hari pertama itu sahaja. Lapan hari

kemudian, pada tanggal 3 Januari 2009, serangan ke atas Gaza telah diperhebat oleh Israel dengan mengguna tentera darat termasuk serangan dan bedilan oleh beratus kereta kebal yang besar.

Pada hari ini, sekurang-kurangnya 800 orang telah mati di Gaza. Lebih 3,000 orang cedera. Hampir 15,000 orang telah menjadi pelarian dalam negeri kerana hendak lari dari kawasan pertempuran. Persatuan Palang Merah Antarabangsa (ICRC) dalam satu laporannya pada tarikh 5 Januari 2008 menyatakan

bahawa keadaan himpunan manusia di Gaza sangat membimbangkan kerana makanan, bahan bakar, ubatan, dan keperluan asas lain terlalu kurang bagi penduduk setempat.

Pada 8 Januari 2009, atas permintaan dari Malaysia dan Brazil, Presiden Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu atau UNGA dengan izin, telah mengumumkan bahawa beliau akan mengadakan sidang tergempar UNGA untuk bersidang dan mengambil sesuatu keputusan yang sesuai khususnya untuk mendesak Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu atau *Security Council* dengan izin, supaya bertindak untuk mengisytiharkan gencatan senjata tanpa syarat dan memaksa pihak Israel berundur dari bumi Gaza. Seolah-olah bertujuan menghalang berlakunya Perhimpunan Agung PBB hasil permintaan dari Malaysia dan Brazil itu, Majlis Keselamatan berjaya bersidang dan meluluskan satu ketetapan atau resolusi pada 9 Januari 2009.

Harap Ahli Yang Berhormat sekalian ambil bahawa Majlis Keselamatan hanya bertindak setelah mereka membiarkan serangan Israel berlaku selama dua minggu tanpa sebarang keredaan dan kita semua tahu mengapa Majlis Keselamatan tiada daya untuk bertindak. Israel tidak mahu Majlis Keselamatan bertindak dan dia ada penyokong kuat dalam Majlis Keselamatan yang menghalang Majlis Keselamatan dari mengambil tindakan. Sebenarnya mengenai isu Palestin, Amerika Syarikat telah menggunakan kuasa vetonya sebanyak 28 kali dalam tempoh 36 tahun sejak 1973 iaitu menyekat Majlis Keselamatan supaya tidak dapat bertindak.

Marilah kita bersama-sama menyeru bakal Presiden Barack Obama melakukan sesuatu yang benar-benar membawa pembaharuan. Amerika Syarikat mengaku negara demokrasi terulung di dunia. Mengapa ia menolak keputusan pilihan raya umum di Palestin pada tahun 2006, yang telah memberi kemenangan kepada parti Hamas. Amerika Syarikat mengaku dirinya jaguh mempertahankan hak asasi manusia.

[Y.B. Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz] – Ahli Parlimen Sri Gading

Bukan semua rakyat Amerika itu zalim.

Ramai yang baik dan berhati mulia. Bukan semua rakyat Amerika suka membunuh, ramai yang berperilaku kemanusiaan, tetapi malang bagi rakyat Amerika yang baik-baik dan yang berhati mulia kerana Amerika ada Rumah Putih. Tidak salah ada Rumah Putih tetapi yang malangnya dalam Rumah Putih ini ada yang tidak berhati perut, ada yang tidak berperilaku kemanusiaan.

[Y.B. Dato' Seri Haji Abdul Hadi bin Awang] – Ahli Parlimen Marang

Dalam hal ini kami akan bersama-

sama dengan kerajaan untuk turun ke padang sama ada untuk menggerakkan rakyat dalam negara kita di kalangan semua kaum untuk tunjuk kepada dunia luar, kita boleh bersatu dalam perkara yang menjadi titik persamaan antara kita. Hari ini kita dalam satu barisan dan satu pakatan. Saya mencadangkan supaya pihak kerajaan mengambil satu tindakan yang lebih tegas untuk membolehkan tindakan yang sewajarnya terhadap jenayah yang dilakukan oleh pengganas yang bersifat negara. Bukan lagi pengganas individu tetapi pengganas yang bersifat *state*, maka satu tindakan yang perlu diambil. Dalam usul Perdana Menteri sudah disebut beberapa perkara yang menjadi alasan untuk menyeret Israel dan pemimpin-pemimpin Israel ke mahkamah jenayah antarabangsa kerana mencabuli undang-undang antarabangsa.

[Y.B. Tuan Lim Guan Eng] – Ahli Parlimen Bagan

Adalah memang lumrah bagi mana-mana

rakyat untuk menggunakan kuasa atau bergantung kepada diri sendiri untuk mencari kebebasan. Dalam aspek ini, usaha oleh rakyat Palestin adalah sesuatu yang sah, sesuatu yang sah yang harus diresmi oleh undang-undang antarabangsa iaitu membebaskan diri daripada belenggu kuasa imperialisme untuk menentukan nasib mereka sendiri seiring dengan prinsip *the right of self determination*.

Mengapa ia membiarkan Israel membunuh kanak-kanak, orang tua dan wanita biasa serta orang awam lain. Semuanya tidak berdosa. Benar pada 9 Januari 2009, Majlis Keselamatan telah meluluskan resolusi bernombor 1860 (2009) yang mengisytiharkan gencatan senjata di Gaza mendesak supaya semua pihak mematuhi gencatan senjata dan tentera Israel diarah undur keluar daripada wilayah Palestin tetapi resolusi ini senyap sahaja tentang kepungan atau blockade yang dikenakan oleh pihak Israel ke atas Palestin. Ada dua perkara yang sangat tidak memuaskan bersabit resolusi ini:-

- (i) Semua 14 negara anggota Majlis Keselamatan telah mengundi menyokong resolusi tersebut melainkan Amerika Syarikat yang telah mengambil keputusan mengundi berkecuali.
- (ii) Resolusi itu tidak mengandungi sebarang peruntukan untuk mengadakan satu pasukan antarabangsa sama ada satu kumpulan pengawasan atau satu pasukan tentera peacekeeping dengan izin, untuk menyelia gencatan senjata dan menentukan segala arahan dipatuhi.

Oleh kerana tiadanya kumpulan atau pasukan antarabangsa maka tiada siapa pun untuk menentukan supaya tentera Israel berundur keluar daripada Wilayah Gaza. Tiada siapa untuk menentukan gencatan senjata benar-benar berlaku. Inilah kelemahan resolusi bernombor 9567 itu. Akibatnya pada ketika ini, iaitu sudah empat hari gencatan senjata diisytiharkan iaitu pada masa Dewan yang mulia ini sedang bersidang, serangan hebat Israel ke atas Gaza masih berlaku dan masih berterusan. Orang-orang di Gaza terus mati dan cedera. Bilangan yang mati terus bertambah hari demi hari.

Bilangan yang cedera dan kehilangan rumah tangga serta harta benda bertambah hari demi hari. Bekalan makanan, bahan bakar, ubatan dan keperluan asas terus berkurangan hari demi hari. Bekalan bantuan dari dunia luar tidak dapat sampai kepada mangsa-mangsa peperangan yang memerlukan kerana jalan-jalan ditutup dan tidak selamat bagi pembantu untuk bergerak bebas. Barang bantuan juga tidak dapat sampai menerusi pantai Gaza kerana laluan sekeliling Gaza dikepong atau dengan izin, di-blokade oleh Israel.

Serangan ke atas Wilayah Gaza kali ini adalah yang terburuk pernah dilakukan oleh rejim Zionis terhadap Palestin untuk penaklukan wilayah itu dalam tahun 1967. Kanak-kanak Palestin ada yang mati terbunuh kena tembak dengan izin, sniper fire. Pengeboman dan bedilan kereta kebal Israel secara rambang telah kena tiga buah sekolah ditadbir oleh *United Nation Relief and Works Agency* dan serangan ini mengorbankan berpuluh anak sekolah. Kekejaman tentera Israel ke atas Palestin tiada tolok bandingnya.

Malaysia berasa amat sedih dan kesal dengan situasi yang berlaku di Gaza akibat serangan dan tindakan kejam tentera Israel ke atas beratus orang rakyat Palestin tidak berdosa telah menjadi mangsa. Serangan ini telah melumpuhkan sebuah wilayah kecil yang tidak berupaya untuk mempertahankan dirinya dari serangan kejam bertubi-tubi. Sekatan atau dengan izin, *blokade* yang dilakukan oleh tentera laut Israel menyekat bantuan tiba melalui laut Wilayah Gaza. Malaysia hampa dengan kegagalan masyarakat antarabangsa untuk mengambil tindakan menghentikan serangan ini terutamanya kegagalan Majlis Keselamatan PBB.

[Y.B. Tuan Nasharudin Mat Isa] – Ahli Parlimen Bachok

Ingin saya cadangkan selepas hampir semua yang berucap tadi menyebut tentang peranan Hamas sebagai sebuah parti politik, sebagai sebuah organisasi politik yang telah dipilih oleh rakyat untuk mewakili mereka di bumi Palestin seharusnya diiktiraf oleh kerajaan Malaysia. Saya mencadangkan kerajaan supaya mengiktiraf Hamas dan sokongannya yang telah diberikan oleh rakyat kepada mereka.

[Y.B. Tuan Khairy Jamaluddin Abu Bakar] – Ahli Parlimen Rembau

Saya melihat dengan cukup sedihnya apabila kita merayu kepada seluruh dunia Islam dan negara Islam untuk bangun bersama dengan Palestin untuk membantah Israel dan Amerika Syarikat pada hari ini, ramai yang tidak berani. Inilah ironi dunia Islam pada hari ini. Inilah boleh dikatakan hipokrasi dunia Islam pada hari ini. Kerana apa? Ini kerana tidak kurang daripada tujuh negara Arab ada pangkalan tentera Amerika Syarikat dalam negara mereka. Ironinya negara-negara ini minta, undang dan jemput oleh Amerika Syarikat untuk berpangkalan di Negara mereka bukan untuk melindungi mereka daripada serangan Israel tetapi untuk melindungi mereka daripada negara-negara Islam yang lain.

[Y.B. Tuan Salahuddin Ayub] – Ahli Parlimen Kubang Kerian

Adakah Amerika tidak boleh dikalahkan? Mereka telah dikalahkan di Vietnam, dimalukan di Vietnam. Kuasa besar dunia, Soviet Union dimalukan di Afghanistan. Adakah Israel tidak pernah dikalahkan? Dia pernah dikalahkan tahun 1967, dia dikalahkan tahun 2006 di Beirut oleh Hizbullah dan balik dengan penuh rasa malu. Kita boleh mengajar mereka dengan permainan-permainan yang mereka izinkan. Sama ada dalam dunia diplomatik ataupun dalam dunia persenjataan, saya yakin dan percaya kita boleh memilih kedua-duanya. Akan tetapi sikap Islam jelas bahawa kita memilih pendamaian itu mendahului segala bentuk peperangan.

Seperti yang sering dibangkitkan oleh Ahli-ahli Parlimen Malaysia di Dewan yang mulia ini Israel telah sering kali dan secara berterusan bersikap angkuh melakukan tindakan agresif dan kejam ke atas rakyat Palestin sejak sekian lama. Pelbagai resolusi diluluskan Majlis Keselamatan tetapi tidak dihiraukan Israel.

Namun Israel lebih memilih untuk tidak mengendahkan dan membelakangkan undang-undang antarabangsa. Sebaliknya Israel mengambil langkah lebih biadab dan tidak berperikemanusiaan terhadap rakyat Palestin. Malaysia pernah menaruh harapan akan usaha pihak Amerika Syarikat untuk membuka jalan menyelesaikan melalui Proses Damai Annapolis diadakan pada 27 November 2007. Semasa Persidangan Annapolis tersebut, persetujuan telah dicapai oleh kedua-dua pihak, Palestin dan Israel bagi mengadakan rundingan berterusan agar dapat mewujudkan negara Palestin yang bebas dan berdaulat pada akhir tahun 2008. Persetujuan semasa persidangan tersebut disaksikan oleh masyarakat antarabangsa termasuk oleh Malaysia yang turut dijemput menyertai. Kita merasa amat kecewa apabila Proses Damai Annapolis menemui jalan buntu. Masyarakat antarabangsa yang rata-rata mengutuk tindakan rejim Israel menyerang Gaza. Demonstrasi dan protes bagi mengancam tindakan Israel itu diadakan di beberapa negara. Malangnya ada juga pihak bersikap serong dan meletakkan tanggungjawab bulat-bulat ke atas pejuang Hamas di Gaza yang melancar roket-roket ke arah Israel tetapi Ahli Yang Berhormat sekalian haruslah sedar bahawa ini adalah tindakan orang-orang yang terkepung, tidak boleh bebas dan merentas sempadan wilayah mereka sendiri.

Pada 27 Disember 2008, Profesor Richard Falk, Pelapor Khas Hak PBB Mengenai Asasi Manusia di wilayah yang diduduki telah menyifatkan pengeboman Israel ke atas Gaza supaya pencabulan besar terhadap perundangan kemanusiaan antarabangsa, International Humanitarian Law, dengan izin, seperti yang ditetapkan oleh Konvensyen Geneva. Walau bagaimanapun Malaysia tetap tidak berputus asa. Kerajaan melalui Kementerian Luar Negeri telah mengarahkan wakil tetap Malaysia ke

Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu di New York supaya terus berusaha demi keamanan dan keselamatan bumi Palestin, khususnya beliau telah diarah bekerjasama dan berurusan rapat dengan wakil negara-negara Anggota Organization of Islamic Conference, dengan izin dan Non-Aligned Movement, dengan izin.

Sekiranya gencatan senjata terus tidak berkuat kuasa dan keadaan buruk di Gaza tidak berubah, maka negara-negara yang sependapat dengan Malaysia mestilah berusaha semula untuk meminta Presiden Perhimpunan Agung PBB mengadakan sidang tergempar perhimpunan agung berlandaskan Resolusi Nombor 377A (V) 1950, Uniting for Peace. Saya sendiri telah juga mengutus kepada Setiausaha Agung PBB, Presiden Perhimpunan Agung PBB, ketua-ketua kerajaan negara Anggota Majlis Keselamatan, negara-negara OIC, negara-negara NAM serta beberapa tokoh seperti Pope Benedict, Richard Barack Obama dan Jimmy Carter untuk membantu dalam usaha mencari kedamaian di Timur Tengah amnya dan di Gaza, khasnya.

Kementerian Luar Negeri juga telah secara rasminya mengaktifkan akaun amanah kemanusiaan rakyat Palestin bagi membolehkan rakyat Malaysia menyalurkan bantuan kepada rakyat Palestin. Kerajaan telah pun menyumbang RM3,500,000 kepada penduduk Gaza melalui MERCY Malaysia. Mengambil kesempatan ini, saya ingin menyeru kepada Ahli-ahli Dewan yang mulia ini untuk turut membantu usaha-usaha murni ini dengan menggalakkan semua rakyat Malaysia dari semua lapisan masyarakat untuk membantu rakyat Palestin yang kini berada dalam keadaan amat daif akibat serangan tentera Rejim Zionis.

Selaku masyarakat Malaysia yang sentiasa prihatin dan simpati kepada kesengsaraan golongan yang tertindas, marilah kita sama-sama menghulurkan sedikit sumbangan ikhlas bagi membantu rakyat Palestin di Gaza. Bersama-sama kita memanjatkan doa kepada Yang Maha Esa agar bencana kemanusiaan dapat dihentikan serta-merta. Malaysia akan terus memantau krisis di wilayah Palestin di Gaza. Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

[Y.B. Datuk Halimah binti Mohamed Sadique]
– Ahli Parlimen Tenggara

Apa yang berlaku di Palestin

sekarang ini adalah jelas sebagai satu pencerobohan ke sebuah negara, ia tidak layak dipanggil sebagai peperangan walaupun istilah gencatan senjata mahu digunakan untuk memberhentikan kezaliman Israel kerana penentangan hanyalah terlalu kecil dan berupertandamempertahankan diri. Inilah masanya untuk kita Malaysia memainkan peranan kita dalam OIC, NAM, ASEAN, malahan Komanwel untuk mengetengahkan keprihatinan kita terhadap Palestin.

[Y.B. Dato' Mukhriz bin Tun Mahathir]
– Ahli Parlimen Jerlun

Saya rasa begitu cemas mengenai keadaan di Gaza kerana

usaha-usaha untuk menghantar misi kemanusiaan ataupun pasukan penyelamat ke dalam kawasan itu begitu rumit sekali kerana kita menghadapi banyak masalah untuk masuk ke kawasan Gaza tersebut dan menghantar bekalan ubat-ubatan, susu, selimut dan sebagainya. Yang diperlukan sekarang ini ialah satu ketetapan oleh Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu untuk memaksa Israel membuka sempadan Gaza di Rafah, Mesir supaya pasukan-pasukan penyelamat, pasukan-pasukan relief ini dengan izin dapat masuk ke Gaza dan membantu hospital-hospital dan klinik-klinik kecil di sekitar Gaza.

[Y.B. Puan Hajah Siti Zailah binti Mohd Yusoff]
– Ahli Parlimen Rantau Panjang

Saya juga mencadangkan supaya Malaysia mengusulkan kepada negara umat Islam khususnya OIC, NAM dan PBB supaya memboikot hubungan ekonomi dengan Amerika dan Israel dan hendaklah kita umat Islam memboikot hubungan dagang terutama yang melibatkan penjualan minyak kepada negara Amerika dan konco-konconya, dan kita mengharap supaya kajian balik dibuat terhadap perjanjian FTA sebagaimana yang disarankan oleh ramai Ahli Yang Berhormat.

• Duta Palestin menerima usul ketetapan khas daripada Dato' Seri Abdullah Ahmad Badawi sambil di perhatikan anggota Kabinet dan ahli Parlimen lain

PERATURAN MAJLIS MESYUARAT PERLU DIHORMATI

Oleh:

Y.B. DATUK DR. WAN JUNAIDI TUANKU JAAFAR

Timbalan Yang di-Pertua Dewan Rakyat

PERATURAN-peraturan Majlis Mesyuarat mengandungi peruntukan yang lengkap bagi mengurus dan menyusun atur perjalanan sesuatu dewan Parlimen. Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan bahawa kedua-dua dewan hendaklah membuat peraturan-peraturan masing-masing dan apa-apa perbincangan dewan atau jawatankuasanya tidak boleh dipersoalkan di mana-mana Mahkamah. Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat mengandungi 100 peruntukan, iaitu meliputi peraturan mesyuarat pertama selepas Pilihanraya, menetapkan kerusi-kerusi ahli, memilih Tuan Yang di-Pertua, peraturan berbahas, jawatankuasa-jawatankuasa pilihan sehingga kepada ketua-petua Tuan Yang di-Pertua.

Sekarang saya akan membawa kepada perkara khusus yang selalu dibangkit di Dewan Rakyat. Pada hemat saya banyak perkara "baru" berlaku sepanjang persidangan yang lalu. Saya ungkapkan beberapa peristiwa yang memberi kesan terhadap institusi Parlimen di negara kita, khususnya sebagai sebuah negara yang mengamalkan prinsip demokrasi berparlimen.

Selepas pilihan raya 2008, Penggal Ke-12, Parlimen Malaysia telah mencipta satu sejarah di mana Barisan Nasional kehilangan majoriti dua pertiga di Dewan Rakyat dengan kekurangan lapan kerusi. Dalam konteks Parlimen negara lain termasuk negara Komanwel, keadaan ini bukanlah satu perkara menggerunkan. Bahkan telah menjadi kelaziman di negara lain parti mentadbir hanya mendapat majoriti rendah. Ada kalanya parti memerintah perlu bergabung dengan parti lain untuk mendapat majoriti mudah selepas pilihan raya untuk membolehkan mereka menubuhkan Kerajaan. Tetapi, dalam konteks demokrasi di Malaysia, keadaan ini disifatkan sebagai satu perkara baru dan menggemparkan.

Sebenarnya dalam konteks Parlimen atau Dewan Rakyat

kerajaan berupaya melaksana apa sahaja urusan kerajaan seperti meluluskan undang-undang atau dasar kerajaan dengan tidak ada kebimbangan selain daripada meminda peruntukan Perlembagaan. Ironinya, untuk meminda Perlembagaan pun pada hemat saya tidak menjadi apa-apa masalah atau kebimbangan walaupun usaha meminda Perlembagaan memerlukan kerjasama pihak pembangkang.

Ini kerana pembangkang sepatutnya sebelum membangkang kepada mana-mana undang-undang atau dasar yang dirancang oleh Kerajaan sepatutnya perlu menilai cadangan tersebut secara objektif, walaupun dalam keadaan "*partition politics*", pembangkang patut menyokong agenda untuk kepentingan negara atau rakyat.

Sebenarnya semangat demokrasi berparlimen, peranan pembangkang di Parlimen bukanlah secara keseluruhannya akan membangkang tanpa menilai buruk baik (merit) agenda dan matlamat Kerajaan dalam membentangkan sesuatu dasar kerajaan, termasuklah urusan meminda Perlembagaan. Sebaliknya Kerajaan juga hendaklah lebih bersifat terbuka dan mengiktiraf cadangan dan pandangan semua pihak termasuk cadangan Pembangkang, jika sekiranya kita hendak beralih kepada apa yang dikatakan sebagai, "*The First World Parliament*" kita hendaklah sama-sama merenung perkara ini.

Selepas Pilihan Raya Umum 2008, banyak perkara yang di luar jangkaan telah berlaku dalam Persidangan Dewan Parlimen. Pengertian dan pemahaman yang jelas terhadap Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat oleh Ahli Parlimen adalah sangat perlu dan amat dikehendaki, tetapi apa yang berlaku, hingga sekarang belum sampai ke tahap yang boleh dibanggakan. Apatah lagi terdapat beberapa peristiwa yang menunjukkan kecenderungan dalam kalangan Ahli Parlimen

membantah keputusan Tuan Yang di-Pertua. Justeru, Ahli Parlimen yang baru ini wajar didedahkan dengan peruntukan dan peraturan-peraturan mesyuarat tersebut.

Saya masih ingat pada 1981 di England apabila habis sahaja pilihan raya negara tersebut, satu kursus telah diadakan oleh Parlimen untuk Ahli-Ahli Parlimen yang baru terpilih untuk mengenali selok-belok Parlimen, peraturan dan konvensyen berkaitan penggunaannya. Beberapa Ahli Parlimen termasuk profesional seperti jurutera dan akauntan yang ditemuduga memberi komen positif terhadap kursus tersebut, mereka secara terus terang menyatakan bahawa Peraturan dan Konvensyen "*House of Commons*" adalah asing bagi mereka, tetapi memberi manfaat yang besar.

Ahli-ahli Dewan hendaklah mengetahui bahawa hak dan kebebasan Ahli Parlimen dalam Dewan Parlimen bukanlah mutlak. Hak dan Kebebasan itu tertakluk kepada peruntukan Perlembagaan, undang-undang berkenaan, peraturan dewan dan konvensyen sebagai amalan negara Komanwel. Ahli-ahli juga hendaklah menerima hakikat bahawa Tuan Yang di-Pertua adalah penjaga, pentadbir dan pengelola Perlembagaan, Akta Hak dan Kebebasan Parlimen, Peraturan Parlimen dan konvensyen dan amalan negara Komanwel tersebut dalam Dewan dan persekitaran Parlimen. Konsep dan Prinsip yang termaktub dalam Peraturan memberi hak dan kebebasan kepada Ahli-Ahli dengan tertakluk kepada bidang lingkup, sempadan dan petanda arasnya sendiri.

Justeru, sebab itulah Peraturan Mesyuarat digubal begitu rupa untuk memberi kuasa kepada Tuan Yang di-Pertua untuk menjalankan tugas dengan membenarkan sedikit hak dan budi-bicara kepada Yang di-Pertua untuk mengelak daripada gangguan kepada susun atur, fungsi dan tanggungjawab Parlimen. Umpamanya, keputusan Tuan Yang di-Pertua hanya boleh diulangaji, dimansuh, dibatal, dibantah atau dirayu mengikut Peraturan Dewan. Tuan Yang di-Pertua sudah semestinya bukan sahaja tertakluk kepada konsep dan prinsip yang tersebut di atas, tetapi yang penting sekali perlu menguatkuasa dan melaksanakan dengan sewajarnya.

PERATURAN 18

Pada Parlimen Penggal ke-12 ini, perkara yang menjadi minat kepada Ahli-Ahli Dewan ialah Usul di bawah Peraturan 18(1) Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat, Dewan Rakyat. Hampir setiap hari Setiausaha Dewan Rakyat menerima pemberitahu usul menangguhkan mesyuarat untuk membahas perkara tertentu, bagi kepentingan orang ramai dan berkehendak disegerakan.

Apabila menerima pemberitahu usul tersebut Tuan Yang di-Pertua perlu menilai dan meneliti usul-usul tersebut sama ada:

- i. Menolak usul tersebut dalam kamar di bawah Peraturan 18(7); atau
- ii. Membenarkan Ahli membenteng usul membacanya di dalam Dewan dan menolakkannya selepas teks usul yang dilulus dibacakan; atau
- iii. Membenarkan usul dibahas di antara jam 4.30 petang hingga jam 5.30 petang hari tersebut.

Ada ketika, selepas Tuan Yang di-Pertua membuat keputusan di bawah (i) atau (ii) di atas, Ahli Parlimen yang menghantar pemberitahu dan usul akan membuat "*Point of Order*" kebiasaannya untuk menegur, mendesak atau merayu agar Tuan Yang di-Pertua mempertimbangkan keputusan tersebut. Bahkan ada kalangan Ahli menggunakan perkataan, "*Keputusan Yang di-Pertua Salah*" semasa membangkitkan "*Point of Order*" tersebut. Inilah yang banyak menjadi perbalahan di antara Tuan Yang di-Pertua dan Ahli-Ahli. Padahal tindakan Ahli yang sedemikian adalah menyalahi peraturan dan boleh dikenakan tindakan disiplin. Kesalahan peraturan yang mungkin telah dibuat ketika itu, ialah

- (i) Jikalau kata-kata kesat telah dilempar kepada Tuan Yang di-Pertua ia berkemungkinan telah menyalahi peraturan kerana "*mencemuh*" atau "*menghina*" Tuan Yang di-Pertua yang boleh ditafsirkan sebagai menghina Dewan;
- (ii) Jikalau Ahli itu hanya "*merayu atau mendesak sahaja*" ia hanya salah dari segi tindakan yang akhirnya tidak akan mendatangkan hasil apa yang di harapkan. Ahli yang berbuat demikian tidak melakukan kesalahan peraturan yang akan membeban ke atas dirinya;

Ahli sepatutnya patuh kepada peraturan dan menggunakan peruntukan Peraturan 43 untuk menghantar usul peribadi membuat rayuan atau ulangaji kepada keputusan yang telah dibuat Tuan Yang di-Pertua itu. Sama ada usul itu berjaya atau tidak sekurang-kurangnya, ini menunjukkan bahawa Ahli tadi mengetahui peraturan Dewan dan patuh kepada syaratnya.

Biasanya keputusan yang dibuat oleh Tuan Yang di-Pertua adalah berlandaskan semua fakta; syarat peraturan, fakta amalan negara lain, tindakan yang telah, sedang atau dicadangkan untuk diambil oleh kerajaan, kementerian atau agensi kerajaan berkaitan untuk menangani perkara tersebut. Dalam masa sama, usul itu sendiri mungkin ada celanya, misalnya

- (i) Perkara yang dibangkitkan itu bercanggah dengan Peraturan, umpamanya kes masih dalam pertimbangan mahkamah atau dilarang oleh Peraturan untuk dibahas;
- (ii) Perkara yang di dalam pemberitahu dan usul yang hendak dibahaskan itu tidak memenuhi syarat-syarat Peraturan 18(2) atau bersifat "*subjective*" kepada Ahli yang menghantar notis tersebut sahaja;
- (iii) Perkara yang dibangkitkan banyak mendorong kepada politik Ahli yang membawanya dan tidak sebagai kelazimannya patut dibawa kepada perbincangan peringkat Parlimen;
- (iv) Ahli-ahli mempunyai banyak peluang untuk membahas perkara yang sama dalam masa persidangan sedang berlangsung sama ada di peringkat dasar atau di peringkat Jawatankuasa sesebuah Majlis yang sedang berjalan;
- (v) Kerajaan atau Kementerian yang berkenan telah mengambil tindakan ke atas perkara yang di bangkitkan itu.

PRINSIP DAN KONSEP PERATURAN 18.

Secara prinsip dan dasarnya urusan mesyuarat persidangan Dewan Rakyat tertakluk kepada garis panduan dan susun atur perkara-perkara berbangkit seperti mana ditetapkan di bawah Peraturan 14. Perubahan hanya dibuat kepada susun atur ini atas kehendak kerajaan, Majlis atau atas usul tertentu mengikut syarat tertentu dalam Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat.

Perubahan kepada susun atur asal itu pula mestilah tertakluk kepada Peraturan yang membenarkan perubahan itu. Salah satu dari perubahan yang dibolehkan berlaku daripada susun atur itu ialah perkara termasuk dalam Peraturan 18(1) di mana Ahli boleh berdiri di tempatnya dan meminta kebenaran hendak mencadangkan untuk menangguhkan majlis mesyuarat dengan tujuan hendak merundingkan perkara tertentu berkenaan kepentingan orang ramai, yang berkehendak disegerakan dengan membaca teks yang diluluskan oleh Tuan Yang di-Pertua. Di negara Komanwel lain, perkara ini dipanggil *Matters of Urgent Public Importance* atau MPI.

Sebelum penangguhan boleh disetujui oleh Tuan Yang di-Pertua mengikut Peraturan 18(1), Ahli tersebut hendaklah membahaskan perkara tersebut dengan memenuhi beberapa pra-syarat:

- (i) Menghantar pemberitahuan secara bertulis kepada Tuan Yang di-Pertua yang mengandungi tidak lebih dari 300 patah perkataan bagi perkara yang hendak dibangkitkan itu;
- (ii) Pemberitahuan itu hendaklah disampaikan kepada Setiausaha Dewan atau pegawai yang ditentukan oleh Setiausaha untuk menerima pemberitahu dari Ahli Parlimen sekurang-kurangnya 24 jam tidak termasuk hari kelepasan sebelum persidangan dimulakan;
- (iii) Pemberitahuan itu hendaklah dikemukakan bersama-sama usul yang dicadangkannya dengan penjelasan bertulis kepada Tuan Yang di-Pertua mengapa perkara itu:
 - (a) Perkara itu tertentu
 - (b) Berkehendak disegerakan, dan
 - (c) Kepentingan orang ramai.

Syarat lain yang boleh mempengaruhi Tuan Yang di-Pertua untuk membenarkan perkara itu dibahas perlu diketahui dan difahami secara mendalam oleh Ahli-Ahli sebahagian darinya adalah seperti berikut:

- a) Semua tiga syarat itu mestilah masih wujud kesemuanya pada ketika usul itu dibangkit di hadapan Tuan Yang di-Pertua dan seterusnya dibentang

... Menerima hakikat asal Peraturan Dewan yang memberi keutamaan kepada susun atur yang telah ditetapkan mengikut Peraturan 14, Tuan Yang di-Pertua hendaklah merealisasikan sebaik mungkin. Dengan itu, ia tidak ada obligasi untuk membenarkan penangguhan Majlis Mesyuarat untuk membahaskan mana-mana usul dengan mengenyepikan susun atur di bawah Aturan Mesyuarat tersebut...

di Dewan Rakyat;

- b) Tidak ada tindakan berpatutan telah diambil atau dirancang oleh Kerajaan atau Kementerian berkaitan ke atas perkara dibangkitkan itu;
- c) Tiada ada peluang langsung bagi Ahli tersebut membangkitkan perkara tersebut dalam masa terdekat atau dalam persidangan yang sedang berjalan;

Perlulah dihayati bahawa tugas penting bagi Tuan Yang di-Pertua adalah untuk melaksanakan perjalanan dewan mengikut susun atur seperti di dalam kertas rasmi Parlimen atau Aturan Mesyuarat tanpa gangguan dan penangguhan. Itulah kenapa rangka kata yang termaktub di dalam peraturan 18(2) berbunyi dalam bentuk negatif sedemikian, "Tuan Yang di-Pertua hendaklah menolakan permintaan itu kecuali jika dia puas hati iaitu perkara itu ialah perkara tertentu, berkehendak disegerakan dan berkenaan kepentingan orang ramai".

Dari rangka kata di atas yang penting ialah untuk menilai reka bentuk susunan ayat "negatif" "Tuan Yang di-Pertua hendaklah menolakan permintaan itu.....". Pandangan saya ialah kerana susun atur agenda Kerajaan yang disenarai mengikut peraturan mestilah diutamakan. Hak Ahli membawa usul untuk menangguhkan mesyuarat Dewan untuk membahaskan sesuatu perkara hanya dibolehkan, semestinya mengikut perincian Peraturan dan budi bicara Tuan Yang di-Pertua.

Menerima hakikat asal Peraturan Dewan yang memberi keutamaan kepada susun atur yang telah ditetapkan mengikut Peraturan 14, Tuan Yang di-Pertua hendaklah merealisasikan sebaik mungkin. Dengan itu, ia tidak ada obligasi untuk membenarkan penangguhan Majlis Mesyuarat untuk membahaskan mana-mana usul dengan mengenyepikan susun atur di bawah Aturan Mesyuarat tersebut. Tuan Yang di-Pertua hendaklah menolak mana-mana permohonan untuk menangguhkan mesyuarat untuk membahaskan mana-mana usul

penangguhan dibawa mana-mana Ahli sekiranya surat dan semangat Peraturan 18(2) tidak dipenuhi Ahli tersebut.

Berlandaskan konsep asal inilah maka Peraturan 18 keseluruhannya dibentuk dan direka begitu rupa untuk membolehkan Ahli membawa Perkara itu tertentu, yang berkehendak disegerakan dan untuk kepentingan orang ramai, dibahaskan dalam dewan yang mulia ini. Dengan itu juga obligasi Tuan Yang di-Pertua menolak usul menangguhkan perjalanan Dewan adalah lebih "tinggi" dari budi-bicara membenarkan perbahasan usul di bawah Peraturan 18(1).

Bagaimanapun, semasa membantah keputusan Tuan Yang di-Pertua, Ahli boleh menguna Peraturan 18(3) (b) di mana Ahli yang tidak berpuas hati tadi meminta sokongan dengan menjemput 15 orang Ahli-Ahli lain untuk berdiri menyokong permohonan belah bahagian supaya mendapat ketetapan Majlis.

Tetapi, tindakan sedemikian juga adalah kurang tepat, kerana Peraturan 18(2) mempunyai satu syarat iaitu Tuan Yang di-Pertua "...hendaklah berpuas hati...." bahawa tiga syarat di bawah Peraturan 18(2) yang seperti telah dipenuhi; yakni perkara dibangkit adalah perkara tertentu, ia juga adalah keperluan orang ramai, dan juga perlu disegerakan. Jikalau Tuan Yang di-Pertua tidak berpuas hati berlandaskan apa dikatakan tadi, iaitu, surat dan semangat Peraturan 18(2) tidak dipenuhi maka Ahli tidak boleh memaksa Tuan Yang di-Pertua untuk melaksanakan belah bahagian untuk mendapat keputusan Majlis walaupun dengan sokongan 15 atau lebih Ahli-Ahli yang lain.

Ada juga segelintir Ahli berdiri ditempatnya serta memohon dipertimbangkan semula keputusan yang telah dibuat. Ini juga tidak tepat. Kerana keputusan Tuan Yang di-Pertua adalah muktamad. Keputusan yang telah dibuat dan diumumkan oleh Tuan Yang di-Pertua tidak boleh ditarik balik atau di kaji semula.

Proses kaji semula atau pertimbangan semula mana-mana keputusan hanya boleh

dibuat mengikut Peraturan 43 dengan menghantar usul persendirian dengan dua hari notis kepada Setiausaha Dewan Rakyat. Usul-usul sedemikian walaupun terpaksa dikemudiankan dari mana-mana urusan Kerajaan, tetapi, berupaya memberi gambaran sebenar dan pengetahuan Ahli dalam melalui rintangan dan cabaran di dalam Dewan Rakyat.

Membahas kelakuan atau sifat Hakim: PERATURAN 36(8) PERATURAN MAJLIS MESYUARAT DEWAN RAKYAT.

Prinsip dan Undang-Undang berhubung dengan membahaskan kelakuan atau sifat Hakim di Dewan adalah tertakluk kepada beberapa syarat tertentu, umpamanya diperuntukkan di bawah Perlembagaan Persekutuan dan Peraturan Dewan serta pandangan hakim dalam kes-kes tertentu. **Kamalanathan Ratnam J**, seorang Hakim dalam kes **Raja Segaran a/l S. Krishnan v Bar Council Malaysia & others** (2004) 1 MLJ berkata, "It seems to me that Parliament, although supreme, is unable to discuss the conduct of a judge unless a provision of Art. 127 applies.... whilst on the need to protect and uphold the independence of the judiciary, it must be seen to be manifest that no external pressure is exerted against the judiciary either from the executive or from any other sources including the Bar".

Sementara itu peruntukan Perlembagaan Malaysia Artikel 127 adalah berbunyi demikian, "The conduct of a judge of the Federal Court, the Court of Appeal or High Court shall not be discussed in either House of Parliament except on substantive motion of which notice has been given by not less than one quarter of the total number of members of that House, and shall not be discussed in the legislative

Assembly of any State".

Dalam kes **Raja Segaran** mahkamah merujuk kepada kes **C. Ravichandran Iyer v AM Bhattacharjee** (1995) 5 SCC 457 dan berkata, "The judiciary stands between the citizens and the State of a bulwark against executive excesses and misuse or abuse of power by the executive. It is, therefore, absolutely essential that the judiciary must be free from executive pressure or influence which has been secured by making elaborate provisions in the Constitution with details. The independence of judiciary is not limited only to the independence from the executive pressure or influence; it is a wider concept which takes within its sweep independence from any other pressure and prejudices. It has many dimensions, viz., fearlessness of other power centres, economic or political, and freedom from prejudices acquired and nourished by the class to which the judges belong..."

Resultantly, the discussion of the conduct of a judge or any evaluation or inferences as to its merit is not permissible elsewhere except during investigation before the Inquiry Committee constituted under the Act for this purpose.....

By necessary implication, no other forum or fora or platform is available for discussion of the conduct of a judge in the discharge of his duties as a judge of the Supreme Court or the High Court, much less a Bar Council or group of practicing advocates. They are prohibited to discuss the conduct of a judge in the discharge of his duties or to pass any resolution in that behalf."

Bagaimanapun, dalam kes **Raja Segaran** di Mahkamah Rayuan Yang Arif Hakim **Gopal Sri Ram** semasa membuat keputusannya di samping banyak menekankan hak kebebasan berbicara beliau berkata, "First, the Defendants in exercising their undoubted constitutional right of freedom of speech initiated the

holding of a general meeting to discuss the affairs of the judiciary. Here we need not go into the question whether Article 10 of the Federal Constitution prevails over Article 127 or whether Article 127 ought to be read in the restrictive fashion..... Suffice to say that the defendants were exercising their bona fide constitutional right. As Lord Atkin observed in *Ambard v A-G for Trinidad & Tobago* (1936) AC 322, "Justice is not a cloistered virtue" and we are certainly not prepared to say that the conduct of judges should never be discussed at a general meeting of the Bar. Woe beget the day that such a rule is handed down by this court."

Perbincangan berhubung dengan hak dan kebebasan untuk membahaskan kelakuan atau sifat hakim adalah hampir sama di seluruh Parlimen negara Komanwel. Dalam sebuah artikel bertajuk "Should Judge be a Hermit" yang ditulis oleh pakar undang-undang dari India di mana banyak kes di negara tersebut berhubung kedudukan hakim telah dibincangkan. Penulis berlandaskan perbahasannya mengikut undang-undang, prinsip dan pandangan hakim dan pemikir undang-undang berbunyi demikian".

"Article 121 of the Constitution prohibits discussion by the members of Parliament of the conduct of any Judge of the Supreme Court or of High Court in the discharge of his duties except upon a motion for presenting an address to the President praying for the removal of the Judge as provided under Article 124(4) and (5) and in the manner laid down under the Act, the Rules and the rules of business of the Parliament consistent therewith. By necessary implication, no other forum or for a or platform is available for discussion of the conduct of a judge in the discharge of his duties as a Judge of the Supreme Court or the High Court, much less a Bar Council or group of practicing advocates. They are prohibited to discuss the conduct of a judge the discharge of his duties or to pass any resolution in that behalf.

It is true that freedom of speech and expression guaranteed by Article 19(1) of the Constitution is one of the most precious liberties in any democracy. But equally important is the maintenance of respect for judicial independence which alone would protect the life, liberty and reputation of the citizen. So the nation's interest required that criticism of the judiciary must be measured, should be strictly rational, sober and proceed from the highest motives without being colored by partisan spirit or pressure tactics or intimidator attitude. If freedom of expression sub serves public interest in reasonable measure, public justice cannot gag it or manacle it; but if the court considered the attack on the Judge or Judges scurrilous, offensive, intimidator or malicious, beyond condonable limits, the strong arm of the law must strike a blow

on him who challenges the supremacy of the rule of the law by fouling its source and stream. The power to punish the condemner is, therefore, granted to the court not because Judges need the protection but because the citizens need an impartial and strong judiciary."

Pandangan hakim, bijak pandai dan pemikir undang-undang mempunyai pendapat yang sama terutama di negara Komanwel. Malaysia juga tidak lari dari landasan sama. Berlandaskan peruntukan Perlembagaan dan prinsip tersebut bahawa kelakuan atau sifat Hakim tidak boleh dibahaskan di Dewan Parlimen Malaysia melainkan syarat-syarat yang dimaktubkan di dalam Artikel 127 dipenuhi.

Prinsip ini ternyata diamal sebahagian besar negara Komanwel. Walaupun ada variasi pelaksanaan di negara Komanwel, namun kebebasan untuk membahaskan kelakuan atau sifat Hakim tetap sama; dilarang oleh Perlembagaan dan Peraturan Mesyuarat. Rasional di sebalik larangan ini telah dibincang dan diperkatakan oleh pengamal undang-undang, pakar-pakar, penulis dan hakim. Saya cuba petik sedikit dari pandangan mereka untuk menjadi panduan bersama.

... kelakuan atau sifat Hakim tidak boleh dibahaskan di Dewan Parlimen Malaysia melainkan syarat-syarat yang dimaktubkan di dalam Artikel 127 dipenuhi...

Professor Jackson berkata, *"Misbehaviour by a Judge, whether it takes place on the bench or off the bench, undermines public confidence in the administration of justice, and also damages public respect for the law of the land; if nothing is seen to be done about it, the damages goes unrepaired. This must be so when the judge commits a serious criminal offence and remains in office."* Sebaliknya jikalau tuduhan melalui dibuat kerana kebebasan diberi walau pun di dalam Parlimen untuk membahaskan sesuatu perkara maka persepsi mungkin akan terbina di sekeliling isu tersebut tanpa menilai kesan baik buruknya.

Bagaimana pula jikalau persepsi buruk tersebut terbina berlandaskan fakta kepalsuan, kurang tepat, tidak benar, berbau politik atau tuduhan yang keterlaluan? Bukankah ini amat membebaskan individu hakim dan institusi kehakiman? Tidakkah ini akan membinasakan institusi yang amat penting kepada negara? Sebagaimana diperkatakan sebagai, *"The trust and the confidence of 'we the people' in judiciary stands on the bedrock of its ability to dispense fearless and impartial justice. Any*

action which may shake the foundation is not just permitted". Institusi kehakiman perlu dilindungi daripada semua keterlaluan.

Kita mesti mengambil kira bahawa keterlaluan dan desakan politik ini boleh berlaku di dalam Dewan Parlimen, itulah sebab Jawatankuasa *House of Commons* dilapor berkata demikian, *"So far as Parliament is concerned, both Houses consider opprobrious reflections on members of judiciary to be out of order unless made on motion."* sebab itulah sebanyak 36 usul yang di bawa ke dewan *House of Commons* yang berhasrat mencaci hakim atau untuk memecat hakim sejak 1961, tiada satu pun usul tersebut mendapat kebenaran dibahas.

Sebabnya ialah untuk mengelakkan apayangdikatakan oleh *The United Kingdom Parliament, Parliamentary Privilege – First Report* (muka 14 of 16) *"...if politicians use parliamentary privilege to attack particular judicial decisions or the character of individual judges"*. Dengan itu maka, jalan ringkas bagi Perlembagaan, Peraturan Dewan ialah agar perkara yang "kurang terbencong dan suasana yang keterlaluan" seperti di dalam Dewan dihad dan dibataskan oleh Perlembagaan, perundangan dan Peraturan

secara sistematik.

Di Malaysia, umpamanya, peruntukan Artikel 10 (1) (a) Perlembagaan menjamin kebebasan seseorang bercakap dan bersuara sementara Artikel 63(1)-(3) Perlembagaan Persekutuan menjamin Keistimewaan Parlimen dan Ahli Parlimen membahaskan apa sahaja. Tetapi mari kita sama-sama merenung sedalamnya apa yang dikatakan oleh hakim dalam kes **S.P. Gupta V Union of India** berhubung dengan konsep kebebasan institusi kehakiman dan kenapa perhitungan Perlembagaan dibuat begitu rupa, *"the concept of the independence of judiciary is a noble concept which inspires the constitutional scheme and constitutes the foundation on which rests the edifice of our democratic practice"*.

Kita mengetahui bahawa amalan demokrasi negara kita sebagai mana juga yang diamal di India, demokrasi berparlimen ala Westminster telah melahirkan tiga bahagian kuasa tertentu di mana sesuatu organ kuasa itu bebas dari satu dengan yang lain. Namun dalam masa sama mempunyai mekanisme pemantauan dan pertimbangan atau *"check and balance"* di antaranya. Pemikir

undang-undang dari India berkata, *"the role assigned to judiciary is of utmost importance. The organ is vested with the duty to uphold the constitution and guarantee that the rule of law envisaged in our constitution will always prevail"*.

Maka di situlah letaknya landasan supaya institusi kehakiman perlu sentiasa dipertahankan. Tekanan dari mana-mana pihak termasuk Parlimen perlu dikurangkan selain dari apa yang dibolehkan oleh Perlembagaan itu sendiri. Jaminan dan perlindungan yang diberi kepada institusi kehakiman oleh Perlembagaan adalah amalan wajar didukung dan ditegak oleh semua pihak termasuk Ahli Parlimen dan Parlimen seluruh Komanwel.

Sebagai asas Perlembagaan Malaysia tidak menggalakkan kelakuan hakim dibincang di dalam Parlimen. Itulah sebab pelbagai syarat dikenakan. Petikan Artikel 127 Perlembagaan Persekutuan berbunyi, *"...kelakuan seseorang hakim Mahkamah Persekutuan, Mahkamah Rayuan atau Mahkamah Tinggi dibincangkan dalam mana-mana satu Majlis Parlimen kecuali atas satu usul khusus yang notis mengenainya telah diberikan oleh tidak kurang daripada satu perempat daripada jumlah bilangan ahli Majlis Parlimen itu..."* Dari petikan Artikel 127 Perlembagaan tersebut ternyata walau pun tidak digalakkan ada ruang diberi untuk membincang kelakuan hakim di dalam Dewan Parlimen Malaysia.

Yang menjadi masalah kepada Ahli-Ahli Parlimen untuk membawa usul khusus sebagai yang dimaksudkan oleh Artikel 127 Perlembagaan ialah kerana tidak ada prosedur khas di dalam Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat. Dengan itu usul sedemikian tergolong kepada usul biasa dan perlu mengikut susun atur Peraturan 14 diperincikan syarat Peraturan 27.

Di bawah susun atur Peraturan 14 usul sedemikian sudah semestinya dikemudiankan dari urusan Kerajaan mengikut Peraturan 15(1). Kenaikan usul yang disenarai dalam kertas kerja harian Parlimen sedemikian jarang mendapat peluang untuk dibahas. Dengan itu, sekiranya usul itu tidak diberikan peluang untuk dibahaskan sehingga hari terakhir sesi persidangan tersebut, maka usul itu akan gugur begitu sahaja.

Walaupun usul demikian boleh dibawa semula ke sesi akan datang, namun nasib sama bakal menantinya. Itulah sebab terdapat Ahli cuba membawa usul sedemikian untuk dibahas di bawah Peraturan 18(1) Peraturan Mesyuarat, sebagai satu usul bagi kepentingan orang ramai yang perlu disegerakan. Tetapi, usul di bawah Peraturan 18(1) ini mempunyai banyak rintangan sendiri.

Prosedur untuk Membahas Kelakuan atau Sifat Hakim di Parlimen.

Sebenarnya membahar sistem kehakiman tidak dilarang oleh Peraturan. Apa yang dilarang oleh Peraturan 36(8) ialah membincang atau menyentuh kelakuan atau sifat hakim melainkan syarat Peraturan tersebut sudah dipatuhi. Dengan itu apa yang dibolehkan dan dilarang dalam Peraturan amat jelas.

- (i) Perbahasan yang dibolehkan: Membahas di dalam Dewan secara dasar atau prinsipnya dengan tidak menyebut atau menyentuh mana-mana hakim atau diertikan menyebut mana-mana hakim adalah tidak dilarang. Umpamanya semasa bahasan Rang Undang-Undang kenaikan gaji para hakim yang tidak menyentuh mana-mana hakim atau individu hakim Mahkamah Persekutuan, Mahkamah Rayuan atau Mahkamah Tinggi, tetapi, hanya berkisar dalam kecekapan, kemampuan dan kebolehan seseorang yang menjadi hakim;
- (ii) Perbahasan yang dilarang: Menyebut, menyentuh, atau yang boleh diertikan sebagai menyindir atau menyentuh, atau menyebut mana-mana hakim Mahkamah Persekutuan, Mahkamah Rayuan atau Mahkamah Tinggi adalah dilarang.

Kita mesti sentiasa ingat betapa pandangan bijak pandai dan pemikir undang-undang secara panjang lebar yang saya bincangkan di atas berhubung dengan hakim dan perbahasan di dewan Parlimen. Kerana perbincangan yang dibuat adalah "semangat dan surat" Perlembagaan. Kalau kita cemuhkan institusi kehakiman, kita juga dengan tidak

secara langsung telah mencemuh diri kita sendiri sebagai satu bangsa.

Dalam keadaan sedemikian, Tuan Yang di-Pertua memainkan peranan amat penting dan wajar, kerana perbezaan antara yang dibolehkan di bawah Peraturan dan Perlembagaan dengan yang dilarangkan serta hak seseorang Ahli Parlimen berbahas dan bersuara adalah amat tipis. Ahli yang berbahas mudah terpesong sama ada sengaja atau tidak.

Daripada pengalaman, Ahli yang selalu patuh kepada Peraturan juga boleh terpesong apabila dicabar atau mendapat provokasi daripada Ahli yang lain. Ada juga Ahli sengaja meniti garisan tipis itu atau hendak menguji kecekapan, ketelitian dan juga kesabaran Tuan Yang di-Pertua. Sememangnya keperluan Peraturan 36(8) dan syarat Perlembagaan sebagaimana disebut bukan mudah untuk diatasi.

Walaupun ada Ahli berkenaan berjaya mendapat sokongan satu perempat dari jumlah Ahli Dewan untuk membawa usul tersebut di masuk ke dalam Kertas Urusan Parlimen, namun dalam peruntukan Peraturan mesyuarat telah menetapkan semua urusan Kerajaan (Peraturan 15(1)) hendaklah didahulukan daripada urusan lain. Dalam keadaan yang sedemikian agak sukar bagi usul tersebut walau pun mendapat sokongan satu perempat daripada jumlah Ahli Dewan untuk sampai ke peringkat perbahasan.

Sebaliknya rintangan yang diperuntukan dalam Peraturan 36(8) adalah bermatlamatkan apa yang saya katakan di atas, "surat dan semangat" Artikel 127 Perlembagaan Persekutuan yang memandang sepi tujuan membahar kelakuan atau sifat hakim. Dengan itu, ia tidak wajar diubah atau dipinda begitu sahaja dan sudah semestinya mengambil

kira peruntukan Artikel 127 Perlembagaan dan pandangan hakim dan bijak pandai sebagaimana yang saya sebut tadi.

Mana-mana perubahan peruntukan Peraturan tersebut walaupun diselaras dengan perubahan kepada kehendak Perlembagaan akan menjadikan kita sebagai negara yang lari daripada kebiasaan atau "the accepted norm" dalam kalangan negara Komanwel. Di samping itu, kita juga perlu ingat bahawa Peraturan Parlimen di bawah peruntukkan Artikel 62(1) Perlembagaan Persekutuan, maka perlu diberi penghormatan dan sanjungan dengan saksama. Dengan itu kita sebagai Ahli Parlimen Malaysia sepatutnya akur dengan peruntukan Perlembagaan sebagai mana yang kita berjanji semasa mengangkat sumpah menjadi Ahli Parlimen untuk menjunjung dan menjaga Perlembagaan negara.

"The power to punish the condemner is, therefore, granted to the court not because Judges need the protection but because the citizens need an impartial and strong judiciary."

Rujukan

1. **Undang-Undang Malaysia: Perlembagaan Persekutuan. 2002. Kuala Lumpur: Percetakan Nasional Malaysia Berhad.**
2. **Parlimen Malaysia: Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat (Cetakan Kedua belas, April 2008). 2008. Kuala Lumpur: Percetakan Nasional Malaysia Berhad**
3. **Malayan Law Journal**
4. **Abdul Aziz Bari & Farid Sufian Shuib. Constitution of Malaysia: Text and Commentary, Revised Edition. 2004**
5. **<http://www.legalserviceindia.com/article/164-should-Judge-be-a-Hermit.ht>**
6. **Erskine May, Parliamentary Practise. 23rd Edition. 2004: Lexis Nexis UK.**

Sumbangan 240 naskhah Kamus Dewan Edisi ke-4

DEWAN BAHASA DAN PUSTAKA (DBP) telah berbesar hati menyumbangkan 240 naskhah Kamus Dewan Edisi Keempat kepada Parlimen Malaysia bagi kegunaan Ahli-Ahli Dewan Rakyat pada 10 Oktober 2008.

Serahan rasmi itu dilaksanakan oleh Timbalan Ketua Pengarah DBP, Kamarulzaman Shaharuddin bersama delegasi DBP termasuk Pengarah Komunikasi Korporat DBP, Sallehuddin Abang Shokeran kepada Setiausaha Dewan Rakyat, Roosme Hamzah yang mewakili Yang di-Pertua Rakyat, Tan Sri Datuk Pandikar Amin Mulia.

Majlis ringkas ini dijalankan di Tingkat 9 Bangunan Parlimen Malaysia. Sumbangan ikhlas kamus dewan ini akan dapat memanfaatkan oleh semua Ahli Parlimen dan kakitangan Parlimen Malaysia, untuk

merujuk makna dan penggunaan kata dalam bahasa Melayu.

Pastinya, selepas ini perbahasan di Dewan Rakyat akan menghasilkan ribuan kosa kata bahasa Melayu yang tepat dan indah. Kamus Dewan merupakan hasil usaha DBP dan diterbitkan pertama kalinya pada tahun 1970 dan terbitan terkini (Edisi Keempat) mengandungi entri lebih 6,000 kata masukan dan merupakan kamus bahasa Melayu yang paling berwibawa di negara ini.

U s a h a memartabatkan bahasa Melayu perlu dimulakan di peringkat pemimpin

seperti ahli-ahli Parlimen dan mereka ini adalah idola rakyat jelata. Menjadi lumrah, setiap kata yang diungkapkan oleh mereka akan menjadi ikutan rakyat dan pengamal media.

Dunia Perlukan **DIPLOMASI** Keamanan

Oleh:

AHMAD FAUZI HAJI MUSTAFA

Pegawai Penyelidik Parlimen Malaysia

GEO-POLITIK dunia kini menyaksikan penyelesaian konflik secara diplomasi semakin samar untuk dilaksanakan sama ada dengan cara mengelak atau menyelesaikannya. Ini jelas berdasarkan banyaknya pergolakan, peperangan, sekatan perdagangan serta tindakan menyisihkan negara yang tidak sehaluan, yang terus berlaku.

Ironinya, wujud banyak pertubuhan dan agensi antarabangsa yang berusaha untuk membendung sebarang konflik demi keamanan sejagat. Lihat saja peranan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB), Pertubuhan Persidangan Islam (OIC), Kesatuan Eropah (EC) dan Asean dalam memastikan wujud elemen berkecuali, aman, makmur, kerjasama serta keselamatan.

Persoalannya sejauh mana penyelesaian konflik secara diplomasi memberi kesan positif dalam keadaan dunia moden sekarang? Kalau kita lihat tulisan bekas Setiausaha Negara Amerika Syarikat (AS), *Henry Kissinger* dalam bukunya, *Diplomacy*, ada menyentuh soal fungsi diplomasi dalam membentuk geopolitik dunia pada masa ini. Dalam buku itu ada menyebut bagaimana Perang Dunia Pertama dan Kedua bersama proses rundingan damai berikutnya selepas perang melahirkan konsep 'diplomasi moden'.

Anehnya, negara-negara yang sering melaungkan jaguh di peringkat antarabangsa gagal untuk mempelajari daripada sejarah peperangan dan proses damai sehingga membawa musibah kepadanya.

Berdasarkan isu diplomasi itu sendiri, sebarang konflik boleh dibahagikan kepada tiga situasi iaitu berbentuk politikal, perundangan dan konflik teknikal. Konflik politikal biasanya dirujuk sebagai tidak boleh dijustifikasi dan konflik perundangan dirujuk sebagai boleh dijustifikasi. Bentuk konflik pertama membabitkan kepentingan negara yang utama di mana pelaksanaan undang-undang tidak mampu menyelesaikannya, manakala bentuk kedua hanya membabitkan masalah berkenaan undang-undang.

Sementara konflik teknikal pula memerlukan agensi tertentu yang pakar mengenai sesuatu masalah untuk menyelesaikan. Sebagai contoh, isu pertikaian mengenai hak intelektual perlu diselesaikan mereka yang mahir dalam topik itu.

Mengikut kaedah diplomasi yang diguna pakai dalam mencari penyelesaian konflik, ada tujuh cara untuk melaksanakan iaitu:

- **Perundingan diplomatik** - Kaedah paling lama dan menjadi kebiasaan dalam penyelesaian konflik. Perundingan dianggap

syarat awal sebelum penggunaan kuasa dan paksaan. Melakukan serangan atau memulakan peperangan tanpa amaran dan perundingan dianggap sebagai sesuatu yang perlu dikecam. Walaupun perundingan tidak dianggap sebagai satu aspek 'morality' dan adil, perkara ini tetap dianggap sebagai kaedah mencapai matlamat negara yang kurang kos daripada terbahit dalam peperangan. Kepentingan kaedah perundingan ini boleh dilihat melalui peruntukan kebanyakan perjanjian antarabangsa.

Persoalannya sejauh mana penyelesaian konflik secara diplomasi memberi kesan positif dalam keadaan dunia moden sekarang?

- **Teknik 'good office'** - Apabila sesuatu pihak terbahit dalam konflik mendapati mereka tidak dapat menyelesaikan masalah melalui kaedah perundingan, tetapi melihat konflik mengenai hak atau tuntutan didapati lebih penting, kaedah ini digunakan. Ia juga digelar sebagai kaedah campur tangan. Apa pun, makna sebenar 'good office' ialah pembabitan pihak ketiga atau sekumpulan negara atau individu seperti Setiausaha Agung PBB dalam usaha membawa pihak bertelagah bersama dan memujuk mereka untuk memulakan perundingan. Teknik ini hanya boleh dilakukan dengan persetujuan kedua-dua pihak berkonflik. Pihak yang menawarkan 'good office' akan berjumpa kedua-dua pihak pada masa berlainan dan jarang sekali ketiga-tiga pihak bersemuka secara serentak.

- **Pengantaraan** - Orang pengantara terbahit secara aktif

dalam proses penyelesaian termasuk meyakinkan semua pihak terbahit bahawa mereka mampu merealisasikan sesuatu perundingan. Oleh itu, orang pengantara biasanya membantu negara berkonflik secara langsung dan berjumpa dengan mereka secara berasingan atau bersama pada satu-satu masa.

- **Suruhanjaya Penyasatan Fakta** - Sesetengah konflik antarabangsa amat sukar mencapai penyelesaian. Berdasarkan faktor itu,

Suruhanjaya Penyasatan Fakta diwujudkan oleh Konvensyen Hague pada 1899. Setiap permasalahan dijalankan berasaskan fakta yang diperolehi, disiasat serta dikaji lebih terperinci.

- **Suruhanjaya Konsiliasi (Perdamaian)** - Suruhanjaya ini diwujudkan untuk jangka masa lama atau kekal tetapi bukan bersifat ad hoc. Prosedur konsiliasi ini bermakna menyerahkan sesuatu pertikaian kepada sebuah suruhanjaya bagi menyelidiki setiap aspek penting pertikaian dan mencadangkan penyelesaian kepada pihak terbahit.
- **Arbitrasi** - Kaedah pengadilan secara amandalam menyelesaikan pertikaian dan juga boleh melakukan pelbagai perjanjian di mana pihak bertelingkah bersetuju untuk menyerahkan keseluruhan atau sebahagian kategori pertelingkahan. Prosedur arbitrasi

mengandaikan keputusan perlu diterima atas persetujuan kedua-dua pihak bertelagah malah keputusan tribunal itu mestilah dihormati dan dilaksanakan. Keputusan hanya boleh diingkari jika bercanggah dengan perjanjian asal atau kompromi.

- **Adjudikasi (Penghakiman)**

- Wujudnya mahkamah antarabangsa untuk menyelesaikan pertikaian dan konflik antarabangsa sudah bermula pada 1907. Mahkamah ini terbuka kepada mana-mana negara yang berpihak kepada undang-undangnya dan juga kepada negara lain dengan syarat ia adalah subjek kepada perjanjian tertentu atau subjek kepada syarat yang ditetapkan PBB. Dalam kes antarabangsa, hanya negara saja dianggap

dan negara lain.

Nabi Muhammad tegas dalam memelihara perhubungan politik menerusi dasar luar dan hubungan antarabangsa yang dipegangnya. Contohnya menerusi amalan memberi penghormatan tertinggi kepada perwakilan dan utusan kabilah serta kerajaan luar yang datang ke Madinah. Antaranya dari Abyssinia, Byzantium dan Mesir. Mengambil sikap keterbukaan diplomasi, Baginda mengambil inisiatif mengadakan perjanjian persahabatan dengan kabilah Arab berdekatan, serta turut mengutus surat kepada pemimpin kerajaan yang memerintah di sekitar Semenanjung Hijjaz. Setiap surat dibawa oleh seorang sahabat yang bertindak sebagai duta khas Baginda.

Semua surat itu dimulakan dengan kalimah “Bismillah”, diikuti dengan frasa “daripada Nabi

keamanan dan keselamatan di seluruh Semenanjung Hijjaz dalam tempoh 10 tahun. Justeru, organisasi dunia moden sekarang perlu tegas dalam menyediakan platform diplomasi yang lebih berhemah. Sudah tiba masanya usaha diplomasi yang tinggi diberikan tumpuan supaya mana-mana masalah atau konflik tidak melarat.

Dunia sejagat amat memerlukan pemimpin-pemimpin negara yang mempunyai keupayaan luar biasa untuk memberi segala ruang kepada usaha diplomasi dalam hubungan antara negara. Tindakan ketenteraan atau perang hendaklah dielakkan sama sekali. *Kissinger* sendiri memainkan tugas penting dengan cara diplomasinya bagi menamatkan perang di Vietnam. Rundingan damai di Paris menjadi bukti kejayaan diplomasi ala *Kissinger*. Pemimpin dunia harus belajar daripada

Contoh seorang diplomat teragung ialah Rasulullah SAW sendiri, di mana Baginda juga adalah contoh paling hebat sebagai pemimpin negara, hakim, imam, peniaga, suami, ayah dan panglima perang.

sebagai pihak yang kesnya boleh didengar di mahkamah berkenaan. Sekiranya individu ingin mahkamah itu mendengar kesnya, dia perlu bergantung kepada kerajaannya yang akan membawa kes itu ke muka pengadilan antarabangsa.

Contoh seorang diplomat teragung ialah Rasulullah SAW sendiri, di mana Baginda juga adalah contoh paling hebat sebagai pemimpin negara, hakim, imam, peniaga, suami, ayah dan panglima perang. Dari aspek diplomasinya, Baginda cukup tegas dalam memelihara perhubungan politik menerusi dasar luar dan hubungan antarabangsa yang dipegangnya. Baginda memberikan banyak contoh ikutan mengenai cara untuk mengadakan hubungan diplomasi dengan bangsa (kabilah), agama

Muhammad Rasulullah” dan disusuli pula dengan nama penerima surat itu. Kandungan surat yang diutuskan ringkas tetapi padat dengan maksud mengajak pemimpin berkenaan memeluk Islam. Di bahagian bawah surat dicopkan dengan nama Nabi Muhammad Rasulullah.

Pada waktu itu juga memperlihatkan ketidaktentuan geopolitik di Semenanjung Hijaz kerana ada pemerintah yang menerima baik utusan daripada Baginda dan sebaliknya. Atas landasan itu, maka Rasulullah menggunakan kaedah yang berhikmah seperti menghantar surat dan duta khas, ini menunjukkan kebijaksanaan Baginda dalam membaca suasana semasa dan bertindak mengikut kesesuaian pada ketika itu yang memerlukan kepada manhaj diplomasi yang begitu tinggi.

Kebijaksanaan politik Nabi Muhammad membolehkan wujudnya

sejarah bahawa tiada perang yang mampu mengakhiri segala perang. Peperangan juga bukan jalan penyelesaian dalam menghadapi isu keganasan.

Rujukan

1. B. Neumann, *The Body Of The Diplomat*; *European Journal Of International Relations*. December 1, 2008; 14 (4): 671 – 695.
2. J. Michael Waller, 2008. *The Public Diplomacy Reader*; The Institute Of World Politics Press.
3. Kissinger, Henry, 1994. *Diplomacy*; Simon & Schuster Adult Publishing Group.
4. Shaikh Mohd Saifuddeen Shaikh Mohd Salleh, 1 April 2004, *Nabi Muhammad Diplomat Paling Unggul dalam Berita Harian*.
5. <http://internetfordiplomats.com/reference.htm>

Demokrasi 50 TAHUN Berparlimen: Dari Perspektif Sejarah

Oleh
Datuk Kamaruddin Mohamed Baria
Ketua Pentadbir Parlimen Malaysia

MALAYSIA mengamalkan sistem demokrasi berparlimen di bawah pentadbiran Raja Berperlembagaan dengan Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong sebagai Ketua Negara. Hari paling bersejarah ialah pada pagi 11 September 1959 iaitu Mesyuarat Pertama, Penggal Pertama, Parlimen Pertama, satu institusi terunggul dalam sesebuah negara yang mengamalkan prinsip-prinsip demokrasi. Pembukaan rasmi Parlimen Persekutuan yang mengandungi Dewan Rakyat dan Dewan Negara adalah satu peristiwa dalam sejarah demokrasi berparlimen pada tahap terakhir dalam kerajaan yang diwakili rakyat. Sesungguhnya Parlimen mempunyai sejarah yang panjang bermula pada 1867 apabila Majlis Perundangan Negeri-negeri Selat ditubuhkan.

Majlis Perundangan Negeri-Negeri Selat

Majlis Perundangan Negeri-negeri Selat ditubuhkan pada 1867 berikutan perpindahan pentadbiran Negeri-negeri Selat (Pulau Pinang, Singapura dan Melaka) dari Syarikat India Timur Inggeris ke Pejabat Kolonial. Majlis berkenaan merupakan institusi pertama di negara yang mengadakan perbahasan dan perbincangan seperti ciri-ciri Parlimen moden. Sebelum Majlis ditubuhkan, undang-undang yang dikuatkuasakan di Negeri-negeri Selat diluluskan di Calcutta tanpa ada perwakilan dari Negeri-negeri Selat. Pada masa itu, tidak ada konsep pengasingan kuasa, suatu aspek yang sangat penting bagi sesebuah demokrasi yang matang. Bagaimanapun, kuasa telah dipindahkan daripada syarikat kepada Pejabat Kolonial yang memerintah kerana desakan pedagang British yang tidak diberi kuasa dalam proses membuat keputusan.

Gabenor mempunyai kuasa penuh memerintah Negeri-negeri Selat dan beliau mempengerusikan mesyuarat

Majlis Perundangan. Walaupun kerajaan tidak bertanggungjawab kepada yang diperintah mengikut lunas-lunas demokrasi, Kerajaan sedar betapa perlunya mengambil kira pandangan masyarakat berniaga. Oleh itu, ahli-ahli tidak rasmi yang mewakili kepentingan komersil turut menyertai Majlis Perundangan yang baru ditubuhkan itu.

Pada mulanya, semua ahli tidak rasmi dalam Majlis Perundangan terdiri daripada orang Eropah tetapi pada 1869 seorang berbangsa Cina iaitu Tan Cheng Lock dari Melaka telah dilantik sebagai ahli Majlis. Pelantikan itu menunjukkan peranan yang kian bertambah bagi orang Cina dalam aktiviti ekonomi di Negeri-negeri Selat. Semasa menjadi ahli Majlis, beliau telah membantah beberapa dasar British di Tanah Melayu. Contohnya, beliau menganggap pelantikan majoriti ahli rasmi Majlis Perundangan dan ahli tidak rasmi sebagai tidak demokratik dan tidak adil. Beliau juga tidak dapat menerima pembahagian negara kepada entiti yang berasingan – iaitu Negeri-negeri Selat, Negeri-negeri Melayu Bersekutu dan Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu.

Negeri-Negeri Selat

Setelah mengukuhkan kedudukan di Negeri-negeri Selat, British seterusnya berusaha untuk menguasai negeri-negeri Melayu yang ketika itu sedang diperintah oleh Sultan. Bagaimanapun mereka ditentang hebat oleh orang Melayu dan peristiwa itu telah menyedarkan pihak British bahawa sebelum memperkenalkan sesuatu dasar, sangat penting bagi mereka berunding dan mendapat pandangan orang tempatan terlebih dulu.

Untuk tujuan tersebut, Majlis Negeri telah ditubuhkan di Perak dan Selangor pada 1877, diikuti dengan Negeri Sembilan dan Pahang pada 1880. Walaupun ditubuhkan sebagai sebuah badan penasihat, majlis

negeri juga menjalankan fungsi-fungsi perundangan serta eksekutif. Ahli yang menganggotai Majlis Negeri terdiri daripada orang Melayu, Cina dan Eropah. Orang Melayu adalah dari kaum kerabat diraja, manakala yang lainnya mewakili golongan pedagang. Majlis seolah-olah tidak mempunyai kuasa kerana rang undang-undang atau perkara penting perlu mendapatkan persetujuan dan kelulusan Gabenor yang tinggal di Singapura.

Negeri Melayu Bersekutu Dan Majlis Mesyuarat Persekutuan

Pada 1896 Negeri-negeri Melayu iaitu Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang membentuk satu gabungan Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Perkembangan ini sangat signifikan kerana ia menyediakan asas ke arah pembentukan satu sistem Kerajaan Persekutuan bagi seluruh negara. Sebelum bergabung tidak ada satu badan perundangan yang menyediakan, menyelaraskan dan menyeragamkan undang-undang yang diguna pakai oleh keempat-empat buah negeri.

Selepas bergabung, penasihat undang-undang daripada negeri-negeri menyediakan draf undang-undang yang dibincangkan terlebih dulu dengan Residen Jeneral sebelum diserahkan kepada Pesuruhjaya Tinggi Negeri-negeri Bersekutu yang juga Gabenor Negeri-negeri Selat. Draf itu kemudiannya dihantar kepada Setiausaha Negara Bagi Hal Ehwal Tanah Jajahan di London untuk kelulusan muktamad.

Pada 1909 sebuah badan perundangan pusat iaitu Majlis Mesyuarat Persekutuan ditubuhkan untuk mentadbirkan empat buah negeri sebagai satu entiti. Majlis Mesyuarat Persekutuan mengikut model Majlis Perundangan Negeri-negeri Selat dan ditubuhkan atas inisiatif Sir John

Anderson, Pesuruhjaya Tinggi Negeri Melayu Bersekutu. Kesemua empat orang Sultan menganggotai Majlis Mesyuarat Persekutuan bersama dengan Residen Jeneral, empat orang Residen British dan empat orang ahli tidak rasmi.

Antara 1909 dan 1914, negeri Kelantan, Terengganu, Kedah dan Johor secara individu diletakkan di bawah pemerintahan British. Masa berlalu dan sultan-sultan Melayu dari empat negeri berkenaan menuntut supaya kuasa dan pengaruh dikembalikan kepada mereka yang sebelumnya mempunyai autonomi dalam pentadbiran hal ehwal negeri.

Pada 1927, sultan Negeri-negeri Melayu Bersekutu keluar dari Majlis. Berikutan itu, pihak British telah menyusun semula Majlis dengan menambah keanggotaan supaya menjadi lebih seimbang iaitu 13 orang ahli rasmi dan 11 orang ahli tidak rasmi. Walaupun berundur dari Majlis, Sultan-sultan Melayu meneruskan pengaruh melalui Persidangan Raja-Raja. Perlembagaan ini menjadi titik tolak kepada sejarah berperlembagaan negara kerana kerabat diraja tidak lagi terbabit dalam hal ehwal pentadbiran negeri, justeru membuka laluan untuk menaikkan kedudukan Yang di-Pertuan Agong sebagai pemegang kuasa tertinggi dalam Pasca Merdeka Tanah Melayu. Apabila perang meletus pada akhir 1941, kedua-dua Majlis Perundangan Negeri-negeri Selat serta Majlis Mesyuarat Persekutuan dibubarkan.

Perkembangan Badan Perundangan Pasca Perang Tanah Melayu

Perubahan yang pantas berlaku semasa pasca perang Tanah Melayu, iaitu badan perundangan telah berkembang daripada sebuah badan penasihat pada 1946 menjadi sebuah institusi Parlimen sepenuhnya pada 1959.

Perang Jepun menyaksikan masalah besar dalam pembangunan perlembagaan. Apabila British menduduki semula Tanah Melayu pada Ogos 1945, mereka menubuhkan Pentadbiran Tentera British yang memerintah negara selama enam bulan. Negara yang pada satu masa terbahagi kepada tiga unit politik iaitu Negeri-negeri Selat, Negeri Melayu Bersekutu dan Negeri Tidak Bersekutu tidak lagi wujud.

Pentadbiran awam diwujudkan semula dalam masa beberapa bulan sahaja, dan

Malayan Union ditubuhkan pada 1946. Di bawah Malayan Union terdapat sebuah Majlis Perundangan terdiri daripada Gabenor British berperanan sebagai Presiden, tiga orang ahli ex-officio iaitu Ketua Setiausaha, Peguam Negara dan Setiausaha Kewangan, ahli rasmi tidak melebihi 18 orang dan anggota tidak rasmi yang dicalonkan tidak melebihi 21 orang.

Konsep Malayan Union mendapat tentangan daripada orang Melayu dan gagal dilaksanakan, dan satu bentuk kerajaan baru telah dipertimbangkan. Sementara itu, sebuah Majlis Penasihat mengandungi 15 orang ahli ditubuhkan. Berbeza dengan Majlis Perundangan Negeri-negeri Selat atau Majlis Mesyuarat Persekutuan Pra-Peperangan Tanah Melayu, Majlis Penasihat mewakili keseluruhan negeri Tanah Melayu kecuali Singapura. Buat pertama kalinya, 13 orang wakil dari semua negeri Melayu dan dua dari negeri Selat (Pulau Pinang dan Melaka) bersama-

menggantikan Majlis Mesyuarat Persekutuan di peringkat persekutuan, manakala Majlis Perundangan Negeri menggantikan Majlis Mesyuarat Negeri pada peringkat negeri. Ahli-ahli rasmi dan tidak rasmi di kedua-dua Majlis Mesyuarat peringkat persekutuan dan negeri dicalonkan oleh Pesuruhjaya Tinggi yang mempunyai kuasa veto.

Majlis Perundangan Persekutuan terdiri daripada Ketua Setiausaha, Setiausaha Kewangan, Peguam Negara, sembilan Presiden dari Majlis Negeri Melayu, seorang wakil dari negeri Selat iaitu Pulau Pinang dan seorang dari Melaka, 11 ahli rasmi dan 50 ahli tidak rasmi.

Penubuhan Majlis merupakan satu petanda negara akan menuju ke arah mencapai kemerdekaan. Seramai 75 orang ahli Majlis Perundangan Persekutuan mengambil tempat mereka pada 24 Februari 1948. Inilah pertama kalinya negara mempunyai satu badan

sama bermesyuarat dalam Majlis. Majlis hanya berfungsi selama dua tahun sehingga 1948, apabila Malayan Union menjadi Persekutuan Tanah Melayu.

Majlis Perundangan Persekutuan (1948 – 1959)

Majlis Perundangan Persekutuan ditubuhkan melalui Perjanjian Persekutuan Tanah Melayu 1948. Hasil dari perjanjian itu, satu kerajaan Berperlembagaan dikenali sebagai Persekutuan Tanah Melayu telah dibentuk. Majlis Perundangan Persekutuan

perundangan dengan majoriti ahli tidak rasmi. Walaupun ahli tidak rasmi bukan dilantik melalui undian, mereka membentuk dua pertiga majoriti, dan mewakili rakyat Tanah Melayu secara keseluruhannya. Ada ahli yang mewakili kepentingan khas (seperti sektor industri utama getah, timah dan pertanian), kumpulan minoriti, kumpulan pekerja serta golongan wanita di Tanah Melayu. Perkembangan ini menandakan satu peringkat yang penting dalam sejarah perlembagaan Tanah Melayu, kerana kriteria pelantikan ahli tidak rasmi ke dalam Majlis tidak lagi dipengaruhi oleh

pada tahun sebelum itu.

Sistem Ahli

Perjanjian Persekutuan Tanah Melayu juga memperuntukkan penubuhan Majlis Eksekutif Persekutuan, pelopor kepada Kabinet hari ini. Sistem separa menteri diperkenalkan. Sembilan orang ahli yang dilantik dari Majlis Eksekutif Persekutuan telah diberikan tanggungjawab menguruskan pelbagai kementerian dan jabatan. Apabila Majlis Eksekutif Persekutuan bermesyuarat pada April 1951, sembilan orang ahli ini hadir sebagai ahli rasmi dan menjalankan tugas yang sama seperti mana Menteri hari ini.

Ini merupakan perkembangan yang penting dalam perjalanan menuju kemerdekaan, kerana sistem ini bertujuan mempersiapkan mereka bagi memikul tanggungjawab sebagai barisan kepimpinan Tanah Melayu yang baru merdeka. Bermula 2 September 1953, Pesuruhjaya Tinggi telah memberi laluan kepada Dato Sir Mahmud bin Mat untuk menjalankan tugas barunya sebagai Yang di-Pertua Dewan yang pertama. Bersempena dengan peralihan ini, sultan-sultan telah mengurniakan cokmar kepada Majlis ini yang melambangkan ketinggian kuasa dan prestijnya. Sehingga kini, cokmar ini masih digunakan di Parlimen.

Pilihanraya Umum 1955

Pada 1955 rakyat mengundi untuk pertama kalinya bagi memilih wakil-wakil mereka dalam Majlis Perundangan Persekutuan. Ini adalah satu pencapaian yang besar bagi demokrasi berparlimen, kerana hanya selepas pilihan raya sahaja barulah kita mempunyai Majlis Perundangan yang majoriti ahlinya dipilih oleh rakyat. Dalam pilihan raya umum pada 1955, parti Perikatan memenangi 51 daripada 52 kerusi yang ditanding. Tunku sebagai Ketua Menteri dan Presiden Majlis, dan ahli Perikatan mempunyai kuasa penuh ke atas Majlis Perundangan Persekutuan.

Pilihanraya ini membolehkan pemindahan sebahagian besar tanggungjawab kerajaan kepada wakil-wakil rakyat yang dipilih. Tunku telah melantik Raja Sir Tun Uda bin Raja Muhammad sebagai Yang di-Pertua Dewan yang baru. Mesyuarat pertama bagi Majlis yang baru ditubuhkan ini telah diadakan

di Dewan Tunku Abdul Rahman di Jalan Ampang, Kuala Lumpur.

Walaupun Majlis Perundangan sebahagian besar dikuasai oleh ahli Parti Perikatan, majoriti ahli dalam Majlis Eksekutif terdiri daripada pegawai-pegawai British. Pesuruhjaya Tinggi masih mempunyai kuasa untuk menolak perundangan, kerana hakikatnya Tanah Melayu masih belum mencapai kemerdekaan.

Perlembagaan Baru Untuk Tanah Melayu

British telah bersetuju dengan cadangan Tunku bahawa Perlembagaan bagi Tanah Melayu yang benar-benar merdeka dan berdaulat perlulah digubal oleh badan bebas yang terdiri daripada pakar undang-undang dari pelbagai negara Komanwel diketuai oleh RT. Hon. Lord Reid. Bakal pemimpin-pemimpin negara yakin bahawa demokrasi berparlimen yang berpandukan model Westminster adalah yang terbaik bagi negara ini.

Parti Perikatan turut menyarankan Majlis Perundangan Persekutuan ditukar daripada sistem satu dewan kepada dua dewan yang terdiri daripada Dewan Negara atau Senat (*Upper House*) dan Dewan Rakyat atau Dewan Perwakilan (*Lower House*). Draf Perlembagaan telah dibahas dalam Majlis Perundangan Persekutuan pada 10 Julai 1957 dan menerima cap mohor Majlis Raja-raja pada 5 Ogos 1957.

Kemerdekaan Tanah Melayu dan Parlimen Baru

Walaupun negara telah mencapai kemerdekaan pada 31 Ogos 1957, Parlimen baru mengikut peruntukan Perlembagaan tidak dapat dilaksanakan tanpa mengadakan pilihan raya terlebih dahulu. Manakala pilihan raya pula hanya boleh diadakan setelah Majlis mempersiapkan asas-asas perundangan bagi pilihan raya itu tersebut. Berikutan itu, Suruhanjaya Pilihan Raya telah ditubuhkan selepas merdeka dan bertanggungjawab menentukan sempadan kawasan Parlimen dan menyediakan senarai pengundi. Sementara itu, Majlis Perundangan Persekutuan terus wujud sebagai Parlimen satu dewan sehingga dibubarkan pada 27 Jun 1959, dua bulan sebelum pilihan raya umum. Pada 19 Ogos 1959, rakyat keluar mengundi

dalam pilihan raya selepas merdeka. Pada 11 September 1959, tertubuhlah Parlimen baru dan pada hari bersejarah itu, bermulalah sistem pemerintahan demokrasi berparlimen di tanah air yang merdeka. Bahasa Melayu digunakan dalam perundangan persekutuan, bersama-sama dengan Bahasa Inggeris.

Kuasa yang dulunya diberikan kepada Pesuruhjaya Tinggi (sebelum merdeka) kini diserahkan kepada Yang di-Pertuan Agong. Majlis Eksekutif Persekutuan pula telah memberi laluan kepada Kabinet. Parlimen bukan lagi institusi satu dewan seperti dulunya. Ahli Dewan Rakyat (*House of Representatives* atau *Lower House*) kesemuanya dipilih oleh rakyat. Ahli-ahli tidak rasmi dalam Majlis Perundangan Persekutuan yang mewakili pelbagai kepentingan kini diserapkan sebagai Senator dalam Dewan Negara (*Upper House*) yang baru dibentuk.

Kesimpulan

Melihat kepada sejarah tahun-tahun selepas peperangan melalui kemerdekaan dan pembentukan negara baru yang dinamakan Malaysia, perundangan negara ini – kemuncak demokrasi negara – telah melalui transformasi yang hebat. Bermula dari sebuah badan penasihat dengan 15 keanggotaan yang dilantik pada 1946, badan perundangan ini telah berkembang menjadi sebuah dewan dengan 104 perwakilan pada 1959, yang sepenuhnya dipilih oleh rakyat. Sehubungan dengan penubuhan Malaysia, Parlimen baru ini telah mencapai angka keahlian lebih ramai iaitu 159 Ahli Parlimen. Peningkatan ini berikutan kemasukan kawasan Parlimen baru dari Sarawak dengan 24 kerusi, Sabah (16 kerusi) dan Singapura (15 kerusi). Bilangan kerusi parlimen juga terus bertambah dari hanya 52 kerusi pada 1955 kepada 222 kerusi pada hari ini dalam Parlimen Kedua-belas.

Rujukan

1. Ahmad Kamal. (2005). "Perkembangan Majlis Mesyuarat Persekutuan, 1909 – 1927". Tesis Ph.D Universiti Malaya.
2. Emile Sadka. (1895). "The Protected Malay States 1874-1895".
3. L.A. Mills. (2003). "British Malaya 1824-1867" Kuala Lumpur, MBRAS
4. Malay Mail, 12 September 1959
5. Thio, Eunice. (1969). "British Policy in the Malay Peninsula 1880-1910"
6. Yeo Kim Wah. (1982). "The Politics of Decentralisation". Kuala Lumpur : Oxford University Press.

Etos Keusahawanan Muslim

Oleh:

MUSTAFAR RAMDZUAN ZAKARIA
Pegawai Penyelidik Parlimen Malaysia

KEUSAHAWANAN membentuk peribadi terpuji seperti sabar, tabah, tekun, dahagakan kejayaan, jiwa yang kental menghadapi pelbagai cabaran dan gelombang kehidupan serta memperelokkan daya kepimpinan dan perhubungan sesama insan.

Keusahawanan juga membentuk pemikiran yang sentiasa positif, tidak mudah mengaku kalah, kreatif dan inovatif. Islam sebagai ad-din atau cara hidup amat menekankan nilai-nilai positif untuk diaplikasikan dalam membentuk peribadi muslim seperti jujur, amanah dan bertanggungjawab seterusnya membentuk budaya perniagaan yang jernih menepati prinsip dan matlamat syariah.

Maka keusahawanan muslim akan membentuk peribadi terpuji berteraskan ajaran Islam. Usahawan muslim akan mengamalkan budaya keusahawanan yang mempunyai sikap diri yang positif dan jalur fikir yang menyongsong arus serta kemungkinan mencipta peluang daripada sesuatu yang hampir tidak terfikir oleh orang lain.

Nabi Muhammad SAW adalah "uswah hasanah" yang telah mengamalkan budaya keusahawanan lama sebelum kerasulannya sebagai contoh terbaik kepada ummah. Budaya keusahawanan turut ditekankan oleh Nabi Muhammad SAW sebagai pintu rezeki utama sebagaimana hadis riwayat at-Tarmizi yang bermaksud: "Sembilan daripada sepuluh rezeki datang daripada perniagaan". Sejarah telah memaparkan usaha kedua terpenting Nabi Muhammad SAW selepas membina masjid sebagai pengukuhan aqidah dan iman penduduk Islam Madinah, baginda turut membina pasar yang dikhaskan kepada umat Islam sebagai usaha penting memantapkan ekonomi Madinah. Semenjak itu etos dan budaya keusahawanan Muslim berputik, terbina dan terus berkembang.

Kehidupan Muslim adalah kehidupan yang berkualiti (hayatan tayyibah) yang mampu memberikan bimbingan menuju matlamat kejayaan duniawi-ukhrawi (hasatan fi'd-dunya wa hasanatan fi'l-akhirah) termasuklah memberikan landasan moral, motivasi kerohanian, membina optimisme, membangun harapan, menyuntik semangat dan daya juang dalam kehidupan keusahawanan.

Islam berasaskan kepada keimanan mengakui keesaan Allah dan Nabi Muhammad sebagai Rasullullah. Kebesaran Allah (Allah hu Akbar). Pandangan sarwa slami atau *Islamic Worldview* mengintegrasikan hubungan antara Allah, manusia, alam, kehidupan, pekerjaan dan sebagainya yang berasaskan keesaan Allah (tawhid). Tawhid dapat membina usahawan yang kuat dengan menerima kejayaan dan

kegagalan, percaya kepada rahmah dan barakah serta yakin dengan segala hikmah dan kasih sayangNya.

Manusia sebagai khalifah (wakil) Allah di muka bumi wajar menginsafi ketinggian martabat dirinya dan misi kehadirannya di bumi. Manusia sebagai makhluk istimewa dituntut menghayati sifat-sifat kemuliaan dan kebesaran Allah (al-asma' al-husna) dalam batas kemanusiaan. Sifat-sifat tersebut menjadi asas manusia untuk mengurus alam yang diamanahkan dengan dua misi utama: imarat al-ard (membangun bumi dengan ilmu dan teknologi) dan islah a-ard (membudayakan dan mentamadunkan bumi dengan nilai murni). Allah membekalkan dengan segala ilmu dan potensi untuk melaksanakan misi ini dan dengan usaha yang bersungguh-sungguh, kreatif dan berterusan akan menjadi ramuan yang relevan dalam membangunkan bidang keusahawanan.

Islam mengajak kepada kejayaan dan kemenangan. Seruan atau panggilan kepada kejayaan – mari mencapai kejayaan (hayya 'ala 'l-falah) dapat memacu untuk meningkatkan usaha dan diterjemahkan sebagai etos keusahawanan. Manusia adalah makhluk pelupa yang perlu sering diperingatkan dan seruan kepada kejayaan akan menjadi *mindset* usahawan Muslim.

Amalan memberikan salam dalam kalangan umat Islam bukan sekadar doa kesejahteraan tetapi sekaligus komitmen timbal-balik untuk saling menyejahterakan dan sekaligus membina budaya damai atau *culture of peace*. Kedamaian dan keamanan adalah iklim budaya dan iklim persekitaran yang kondusif untuk kegiatan keusahawanan.

Selain daripada hubungan akrab dengan Allah dan sesama manusia, hubungan dengan alam juga amat dititikberatkan dalam Islam. Kepelbagaian dan kemajmukan alam (*plurality, diversity dan variety*) selalu mewarnai dunia keusahawanan yang memerlukan kesediaan mental untuk mengurus niaga dalam hubungan pelbagai negara, bangsa, bahasa dan budaya seterusnya menjadi *global player* menerobos globalisasi.

Etos keusahawanan Muslim berkait rapat dengan nilai ekonomi dalam agama dan budaya, nilai ilmu, nilai hikmah atau *wisdom*, nilai taqwa

dan nilai Khatimah. Islam menghargai kegiatan ekonomi dengan meletakkan harta (mal) termasuk dalam senarai lima keperluan asasi (daruriyat) yang menjadi matlamat syari'at atau maqasid al-shariah. Bekerja mencari harta yang halal bukan sahaja untuk keselesaan duniawi tetapi juga sekaligus melabur untuk kejayaan dan kebahagiaan akhirat.

Keusahawanan Islam menjunjung tinggi nilai ilmu kerana sejarah Islam sendiri bermula dengan ilmu di samping al-qalam. Ilmu di dalam pengertian Islam bukan sekadar maklumat tetapi juga kebenaran atau *truth* (al-haqa'iq) dan ilmu bermanfaat ('ilman nafi'an) yang bukan sahaja berasaskan *productive knowledge* tetapi juga relevan dan membawa kebaikan.

Nilai yang berkait dengan ilmu ialah nilai hikmah atau *wisdom*, ilmu tingkat tinggi yang mampu melihat

usahawan Muslim.

Etos keusahawanan Muslim harus dibangunkan dalam kerangka syari'at yang akan melahirkan usahawan Muslim yang bertaqwa, memiliki ciri-ciri ketrampilan terkini dan sekaligus memiliki kesedaran tanggungjawab sosial kemanusiaan yang tinggi. Kemajuan ekonomi amat berkait rapat dengan kekuatan nilai keagamaan dan kebudayaan.

Bidang keusahawanan dalam perspektif Islam, bukan sahaja memenuhi tuntutan ekonomi; tetapi akan mengangkat darjat mereka sebagai seorang Muslim sebagaimana hadis riwayat at-Tarmizi yang bermaksud: " Saudagar yang benar dan amanah akan (dikumpulkan pada hari balasan) bersama-sama para nabi, orang-orang yang benar dan para syuhada." Etos keusahawanan Muslim akan menjadikan umat Islam

...Allah membekalkan segala ilmu dan potensi untuk melaksanakan misi ini dan dengan usaha yang bersungguh-sungguh, kreatif dan berterusan akan menjadi ramuan yang relevan dalam membangunkan bidang keusahawanan...

kelapisan terdalam (*the core of things*) sebagaimana ulul 'l-bab iaitu berakal tinggi pemilik hikmah yang mampu menangkap hakikat (pengajaran) di balik yang tidak terlihat.

Keperluan kepada hikmah atau *wisdom* semakin penting dalam konteks perniagaan global yang kian sengit malah alaf ini adalah dianggap sebagai era hikmah (*the Age wisdom*) kerana hikmah atau *wisdom* penting untuk mencapai kejayaan dan keunggulan dalam bidang keusahawanan.

Nilai taqwa adalah nilai tertinggi dan penting kerana memelihara nurani supaya sentiasa waspada dalam rasa takut kepada Allah dan menjelmakan dalam setiap amal atau perbuatan. Etos keusahawanan Muslim akan melahirkan usahawan yang: " ...orang yang tidak dilalaikan oleh perniagaan dan jual-beli daripada mengingati Allah" (Surah Al-Nur:37). Nilai taqwa menjadi teras etos usahawan akan mengangkat integriti

dipandang tinggi serta membantu dakwah menyebarkan agama Islam secara meluas ke seluruh dunia.

Rujukan

1. Y.B. Dato' Seri Dr. Ahmad Zahid Hamidi (2009). Kertas Kerja Utama: "Peranan media massa dalam memantapkan budaya keusahawanan ummah: gagasan dan cabaran merealisasikan" Kongres Ekonomi Islam (KEI-3).
2. Y.Bhg. Dato Dr. Siddiq Fadzil (2009) Kertas Kerja Utama: "Memantapkan budaya keusahawanan di kalangan generasi baru melalui sistem pendidikan nasional dan pengajian agama: Gagasan dan Cabaran Merealisasikannya" Kongres Ekonomi Islam Ketiga (KEI-3)
3. Y.Bhg. Dato' Hj. Dasuki Ahmad (2009) Kertas Kerja Utama: "Memantapkan budaya keusahawanan di kalangan generasi baru melalui sistem pendidikan nasional dan pengajian agama: Gagasan dan Cabaran Merealisasikannya" Kongres Ekonomi Islam Ketiga (KEI-3)

ARTIKEL Sambutan Jubli Emas Parlimen Malaysia

50 Tahun

Oleh:

UNGKU FAUZIE UNGKU A RAHMAN
Jurubahasa Serentak Kanan Parlimen Malaysia

TAHUN 2009 merupakan tahun bersejarah bagi Parlimen Malaysia yang kini menjangkau usia 50 tahun persidangan Dewan. Pelbagai peristiwa penting telah dilalui termasuk pelbagai rang undang-undang telah diluluskan. Menerusi sistem demokrasi Berparlimen dan Raja Berperlembagaan, Parlimen Malaysia menjadi kebanggaan rakyat dan ini bermakna negara kita adalah sebuah negara berdaulat dan merdeka. Berdaulat kerana kini kita boleh membuat undang-undang kita sendiri mengikut kehendak dan acuan kita. Merdeka kerana kita tidak mengikut telunjuk orang lain untuk membuat undang-undang kita. Parlimen Malaysia adalah sinonim dengan demokrasi yang diamalkan selama ini dan menjadi lambang demokrasi yang dinamik.

MENYINGKAP KEMBALI SEJARAH

Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong telah menetapkan 11 September 1959 sebagai "Hari Pertama, Mesyuarat Pertama, Penggal Pertama, Parlimen Pertama". Pada hari itu, urusan pertama bagi Dewan Negara ialah untuk memilih Yang di-Pertua Dewan Negara. Dato Abdul Rahman bin Mohd Yassin telah dipilih menjadi Yang di-Pertua yang pertama setelah dicadangkan oleh Tun Leong Yew Koh. Dewan Negara mempunyai seramai 38 orang ahli yang terdiri daripada 22 orang pilihan negeri dan 16 adalah lantikan Yang di-Pertuan Agong.

Bagi Dewan Rakyat urusannya sama juga iaitu untuk memilih Yang di-Pertua yang pertama. Perdana Menteri, Yang Amat Mulia Tuanku Abdul Rahman Putra telah mencadangkan Dato Mohd Noah bin Omar, Ahli Parlimen Johor Bahru Timur, sebagai Yang di-Pertua yang pertama. Cadangan itu telah disokong oleh Yang Berhormat Dato Abdul Razak Hussein, Timbalan Perdana Menteri dan turut disokong oleh 103 Ahli Dewan Rakyat yang lain.

Pada keesokannya, Yang di-Pertuan Agong telah merasmikan Persidangan Parlimen, Penggal Pertama, Parlimen Pertama bagi kedua-dua Dewan tersebut.

ACARA SAMBUTAN

Bagi menyambut Jubli Emas Parlimen Malaysia, sebanyak tiga acara penting diatur untuk mengenangkan detik yang bersejarah itu. Acaranya adalah seperti berikut:

1. Wang Syiling Komemoratif
2. Buku Direktori Ahli-Ahli Parlimen 50 Tahun
3. Jamuan Utama Makan Malam

WANG SYILING KOMEMORATIF

Parlimen Malaysia dengan kerjasama Bank Negara Malaysia (BNM) akan mengeluarkan wang syiling untuk mengingati detik bersejarah itu. BNM akan mereka bentuk wang syiling yang akan dikeluarkan kelak. Adalah tepat sekali wang syiling komemoratif dikeluarkan untuk acara tersebut. Sebelum 1967, wang sah laku, wang kertas dan duit syiling, yang digunakan dalam negara pada masa itu ialah yang dikeluarkan oleh Straits Settlement. Bank Negara Malaysia telah mengeluarkan duit syiling dalam denominasi satu sen, lima sen, sepuluh sen, dua puluh sen dan lima puluh sen pada tahun 1967 dan mula digunakan pada 20 Jun 1967. Bangunan Parlimen telah dipilih sebagai ukiran yang dipaparkan pada duit syiling yang dikeluarkan oleh BNM. Jadi adalah wajar dalam sambutan Jubli Emas, wang syiling komemoratif mengenai Parlimen Malaysia dilancarkan sebagai satu tanda bersejarah peranan Parlimen Malaysia kepada pembentukan pembangunan negara selama ini.

BUKU DIREKTORI AHLI-AHLI PARLIMEN 50 TAHUN

Siapa yang mewakili kawasan Parlimen P01 dan di mana letaknya kawasan

itu? Kawasan mana yang diwakili oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang pertama? Beberapa banyak kerusi parlimen bagi Parlimen Pertama? Bilakah Parlimen Malaya menjadi Parlimen Malaysia? Adakah Ahli-Ahli Parlimen terdiri daripada individu-individu yang tiada kaitan antara satu sama lain? Berapa ramai yang telah menjadi Ahli Parlimen setakat ini? Ini semuanya akan terjawab bila Parlimen Malaysia mengeluarkan sebuah direktori bagi pengetahuan orang ramai. Direktori ini akan mengandungi nama-nama ahli Dewan Negara dan Dewan Rakyat dan fakta-fakta sejarah mengenai Parlimen Malaysia serta coretan menarik mengenai individu-individu yang menjadi Ahli Parlimen.

JAMUAN UTAMA MAKAN MALAM

Jamuan Utama Makan Malam ini adalah untuk meraikan semua ahli Parlimen sejak institusi ini ditubuhkan. Penghargaan untuk khidmat bakti yang telah dicurahkan dalam membangunkan Malaya selepas merdeka hingga menjadi Malaysia yang disegani di peringkat antarabangsa. Majlis ini memberi peluang untuk ahli Parlimen dahulu dan sekarang berinteraksi sambil bertukar pandangan dan berkongsi pengalaman. Di samping itu, ahli-ahli Parlimen dahulu boleh bertemu antara satu sama lain sambil mengimbau kenangan lalu.

Lima puluh tahun yang berlalu telah mengukir sejarah yang cemerlang untuk demokrasi Berparlimen di Malaysia. Ini menjadikan sambutan Jubli Emas ini akan lebih bermakna lagi kerana ianya melambangkan keamanan, kesejahteraan dan kemakmuran. Adalah diharapkan acara-acara yang telah dirancang ini dapat membuatkan kita lebih menghargai sejarah separuh abad ini, mempelajari pengalaman dan meneruskan perjuangan dalam mengekalkan demokrasi berparlimen dan Raja Berperlembagaan.

Oleh:
MUSYIRI DATO' HJ MAHMUD
Jurulatih Gimnasium Parlimen
Malaysia

KEMBALI bertemu dan selamat menyambut Maulidur Rasul. Kali ini saya ingin menyentuh soal kecergasan otot termasuk kekuatan otot (*muscular strength*) dan daya tahan otot (*muscular endurance*) sebagai faktor kesihatan secara menyeluruh. Kekuatan otot adalah kemampuan otot mengangkat atau melakukan bebanan pada jangkamasa yang singkat sementara daya tahan otot adalah kemampuan otot melakukan kerja berulang ulang tanpa merasa penat atau lesu.

Kecergasan otot ini dapat membantu integriti otot dan tendon dengan mengurangkan risiko kecederaan, bertindak balas dengan glukosa (*glucose*) faktor kepada penyakit diabetes, meningkatkan kadar *metabolik* dan mencegah masalah kegemukan. Peningkatan jisim tulang dan otot ini dapat mengurangkan tekanan pada kardiovaskular apabila melakukan bebanan dalam tugasan seharian.

Latihan fizikal seperti bangkit tubi (*sit up*) dan tekan tubi (*push up*) adalah cara yang sesuai untuk meningkatkan daya tahan otot, dengan mengambil masa selama satu minit dan kirakan berapa ulangan yang dapat dilakukan. Ulangan yang tinggi menunjukkan tahap kecergasan yang baik.

Kecergasan kesihatan yang terakhir adalah komposisi badan (BMI) dan ia merupakan garis panduan yang sering digunakan oleh pengamal kesihatan untuk menentukan tahap berat badan yang sesuai. Sekiranya komposisi badan ini tinggi, risiko kesihatan seperti darah tinggi, diabetes, radang tulang sendi, ketidaksuburan dan berbagai lagi.

Akan tetapi ini hanya memberi gambaran kasar oleh kerana komposisi badan tidak memberi maklumat terperinci mengenai kandungan lemak, berat tulang dan otot serta air dalam badan. Seseorang yang mempunyai otot yang padat (ahli bina badan

dsb.) akan dikategorikan sebagai berat badan berlebihan dan ini tidak tepat. Komposisi badan (BMI) adalah ratio antara berat badan(kg) dan ketinggian(m) dengan menggunakan formula contohnya:

Tiada jalan singkat untuk menjadi cergas, senaman harus dijadikan dan diserapkan sebagai rutin harian seperti memberus gigi atau mandi. Mulakan latihan dengan perlahan dan amatlah penting untuk mendapat nasihat doktor terlebih dahulu, terutamanya jika mempunyai masalah kesihatan.

Aktiviti- aktiviti mudah seperti menggunakan tangga daripada lif, letak kereta berjauhan supaya dapat berjalan ke ofis atau pasaraya, berjalan-jalan membeli belah, melompat setempat walaupun beberapa ketika dapat membantu meningkatkan tahap kecergasan. Sekiranya tidak mempunyai masa yang panjang boleh dibahagikan

contohnya berjalan selama 30 minit jadikan 10 minit dan lakukan sebanyak 3 kali sehari. Untuk latihan-latihan fizikal yang lebih teratur dan bervariasi, anda bolehlah ke pusat-pusat kesihatan atau gimnasium dan ini lebih selamat kerana tempat tersebut mempunyai jurulatih untuk bimbingan permulaan.

Jangan jadikan masa atau wang sebagai alasan menjadi cergas kerana banyak cara boleh dilaksanakan dengan hanya memerlukan 20 – 30 min sehari selama 3-5 kali seminggu dan ini adalah jauh lebih baik dari 3-6 jam sehari 3-5 kali seminggu atau 3-4 minggu di atas katil hospital dengan tidak dapat bergerak disebabkan sikap malas. Tingkah laku seperti kurang bersenam, merokok, diet yang tidak seimbang adalah faktor meningkatkan saham untuk mendapat penyakit kronik.

CARTA KADAR NADI REHAT

Carta di bawah boleh digunakan sebagai rujukan untuk menentukan tahap kecergasan anda.

LELAKI						
UMUR	18 -25	26 -35	36 -45	46 - 55	56 -65	65+
ATLIT	49-55	49-54	50-56	50-57	51-56	50-55
CEMERLANG	56-61	55-61	57-62	58-63	57-61	56-61
BAIK	62-65	62-65	63-66	64-67	62-67	62-65
SEDERHANA BAIK	66-69	66-70	67-70	68-71	68-71	66-69
SEDERHANA	70-73	71-74	71-75	72-76	72-75	70-73
SEDERHANA KURANG	74-81	75-81	76-82	77-83	76-81	74-79
LEMAH	82+	82+	83+	84+	82+	80+

Sumber: www.netfit.co.uk/fitness

WANITA						
UMUR	18 -25	26 -35	36 -45	46 - 55	56 -65	65+
ATLIT	54-60	54-59	54-59	54-60	54-59	54-59
CEMERLANG	61-65	60-64	60-64	61-65	60-64	60-64
BAIK	66-69	65-68	65-69	66-69	65-68	65-68
SEDERHANA BAIK	70-73	69-72	70-73	70-73	69-73	69-72
SEDERHANA	74-78	73-76	74-78	74-77	74-77	73-76
SEDERHANA KURANG	79-84	77-82	79-84	78-83	78-83	77-84
LEMAH	85+	83+	85+	84+	84+	84+

PROGRAM

Peningkatan Integriti dan
Modal Insan
September 2008 hingga
Februari 2009

Ustaz Abdullah Mahmod

Ustaz Wan Sohor Bani Leman

Ustaz Zawawi Jusoh

Khusyuk mendengar tazkirah.

Mencari ilmu untuk bekalan akhirat

TAHUN 2008

SEPTEMBER

**CERAMAH IHYA' RAMADHAN
1429H/2008**

1. 05.9.2008 **FADILAT DAN KELEBIHAN RAMADAN**

Penceramah
Yang Berusaha Ustaz Zawawi Jusoh
Pensyarah UIA
Penceramah Motivasi TV3

2. 12.9.2008 **LAILATUL QADAR**

Penceramah
Yang Berusaha Ustaz Wan Sohor
Bani Leman
Pensyarah UIA
Penceramah Motivasi TV3

3. 19.9.2008 **KELUARGA BAHAGIA SEMAKIN HARI SEMAKIN SAYANG**

Penceramah
Yang Berusaha Ustazah Zawiah
Hassan
JAKIM
Siri Kedua

4. 26.9.2008 **LAMBAIAN SYAWAL**

Penceramah
Yang Berusaha Ustaz Zahazan
Mohamed
Pensyarah UIA

**PERSEDIAAN UNTUK MERAIKAN
HARI KEMENANGAN**

Penceramah
Penceramah Motivasi TV3

TAHUN 2009

JANUARI

1. 16.1.2009 **MUHASABAH DIRI**

Penceramah
Yang Berusaha Ustaz Abdullah
Mahmod
Penceramah Motivasi TV3/RTM

FEBRUARI

1. 20.2.2009 **DOA MUSTAJAB REZEKI YANG BERKAT KELUARGA BAHAGIA**

Penceramah
YBhg. Datuk Kamaruddin Zakaria
Mantan Imam Besar Masjid Negara